

Οι άνθρωποι που σήμερα στέκονται απέναντι στο τέρας του φασισμού και του πολέμου, της κρατικής καταστολής, του ολοκληρωτισμού, ενάντια στον ρατσισμό και τη λεηλασία της φύσης και του πλανήτη αποτελούν τις πρώτες σταγόνες της δίκαιης οργής μας

Ο αγώνας για την Κοινωνική Επανάσταση συνεχίζεται και θα νικήσει!

5ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
Κοινωνικής, Ταξικής,
Διεθνιστικής Αλληλεγγύης

7-8-9 Ιουλίου 2023

Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου
Σπολή ΙΦΕ, είσοδος από οδό ταξίλου
(Γ ΦΕΠΑ)

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗΝ ΘΑΝΑΤΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

[...] Η απομείωση της αξίας της ανθρώπινης ζωής όπως συντελείται από τις διαχρονικά εγκληματικές πολιτικές του κράτους και τις επιταγές του κεφαλαίου διαμορφώνουν ολοένα πιο δολοφονικά περιβάλλοντα. Σήμερα, μετά και τη μαζική κρατική δολοφονία που διαπράχτηκε στα Τέμπη, η αίσθηση στην κοινωνική βάση είναι ότι έχουμε βρεθεί στη μέση ενός ακήρυχτου πολέμου, πως η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμία απολύτως αξία αν είσαι φτωχός εργάτης, πρόσφυγας, μετανάστρια ή μέλος κάποιας μειονότητας. Οι ζωές των καταπιεσμένων θυσιάζονται στον βωμό της καπιταλιστικής κερδοφορίας, η οποία για να συνεχίσει απρόσκοπτα τον κύκλο εκμετάλλευσης χρειάζεται την κρατική τρομοκρατία.

Οι ζωές μας μετράνε! Οι ζωές των εργατών, των παιδιών και των μετανασ(τρι)ών στα σύνορα ή στα ανοιχτά

του Αιγαίου, οι ζωές των διανομένων που στις πλάτες τους τα αφεντικά καθημερινά αισχροκερδούν, οι ζωές όλων των καταπιεσμένων αυτού του κόσμου, μετράνε.

Σήμερα φαντάζει κάθε άλλο παρά επιτακτική η ανάγκη οργάνωσης και αντίστασης απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Για να υπερασπίσουμε τη ζωή και την αξιοπρέπειά μας, δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την κοινή, οριζόντια συντονισμένη, οργανωμένη από τα κάτω δράση!

Να μη συνηθίσουμε το θάνατο, την καθημερινότητα των εξώσεων, των εκκενώσεων και των πλειστηριασμών, τα ναυάγια, τις γυναικοκτονίες, τους βιασμούς.

**ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ
ΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ**

Διήμερο Οδοιπορικό Αντίστασης στην Πάρνηθα, 1-2 Ιουλίου 2023, στο παλιό "Ξενία"
Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα στις όχθες του Αχελώου, Μεσοχώρα Τρικάλων, 10-14 Αυγούστου

Στα Τέμπη, το Πέραμα, την Πύλο, τα νοσοκομεία και τα αστυνομικά μπλόκα ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΦΤΩΧΟΥΣ πρόσφυγες, μετανάστες, εργάτες, νεολαίους, ρομά

Στις 14 Ιούνη βυθίστηκε στα ανοιχτά της Πύλου ένα αλιευτικό σκάφος στο οποίο επέβαιναν περισσότεροι από 700 πρόσφυγες και μετανάστες με σκοπό να περάσουν από τη Λιβύη στην Ιταλία. Από το ναυάγιο επέζησαν 104 ενώ 80 ανασύρθηκαν νεκροί. Ο τεράστιος αριθμός των αγνοουμένων σε συνδυασμό με τους νεκρούς μετανάστες αποκαλύπτει το μέγεθος της εγκληματικής διαχείρισης του συμβάντος από το ελληνικό κράτος, με δεδομένο ότι οι ελληνικές αρχές είχαν ειδοποιηθεί αρκετές ώρες πριν για τον κίνδυνο, στον οποίο βρί-

πογκρόμ εναντίον τους μέσα στις πόλεις, οι πρόσφυγες και μετανάστες έρχονται αντιμέτωποι με την εγκληματική πολιτική του ελληνικού κράτους, που στόχο έχει την αποτροπή εισόδου στην χώρα, παίρνοντας φυσικά την επιλογή της δολοφονίας ανθρώπων που αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον από αυτό του πολέμου, της φτώχειας και της ανελευθερίας. Μια συνθήκη στην οποία βρίσκονται χιλιάδες εκτοπισμένοι, εξαιτίας των πολέμων που διεξάγουν τα πλανητικά αφεντικά στις χώρες τους, για την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και τη διεύρυνση της σφαίρας

καθαρισμό υφάλων. Οι δεκάδες εργατικές δολοφονίες, που μόνο το πρώτο τετράμηνο του 2023 ανέρχονται σε 57, είναι αποτέλεσμα των αντεργατικών και αντικοινωνικών αναδιαρθρώσεων του ελληνικού κράτους, με πρόσφατη την ψήφιση του νομοσχεδίου Χατζηδάκη, που οδηγούν στη γιγάντωση της εργοδοτικής τρομοκρατίας και ασυδοσίας. Η παντελής έλλειψη των απαραίτητων μέτρων ασφαλείας, η εντατικοποίηση της εργασίας, η απουσία στοιχειωδών ελέγχων των συνθηκών εργασίας, η μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, η κατάργηση της επιθεώρησης εργασίας, η ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, η επίθεση στην απεργία, η απελευθέρωση των απολύσεων, η κατάργηση του 8ωρου και η απειλή της ανεργίας αποτελούν τη συνθήκη όπου κράτος και αφεντικά έχουν διαμορφώσει για να επιβάλλουν ακόμα πιο σκληρούς όρους εκμετάλλευσης στους πληβίους.

Οι εκμεταλλεόμενοι και οι καταπιεσμένοι συνεχίζουν να πληρώνουν με το αίμα τους τη διατήρηση και αναπαραγωγή του βάρβαρου εκμεταλλευτικού καταπιεστικού συστήματος που καταδυναστεύει, δολοφονεί και εξαθλιώνει. Αυτό καταδεικνύουν οι δεκάδες δολοφονίες εργατών στα κάτεργα της σύγχρονης δουλείας. Αυτό αποδεικνύουν περίτρανα οι χιλιάδες νεκροί λόγω της εγκληματικής διαχείρισης της πανδημίας, τα δεκάδες θύματα του κρατικού καπιταλιστικού εγκλήματος στα Τέμπη, οι δολοφονημένοι Ρομά από τα ένστολα καθάρματα της ΕΛΑΣ, οι δολοφονίες μεταναστών και προσφύγων στα υδάτινα και χερσαία σύνορα της Ευρώπης Φρούριο.

Πατί η διαιώνιση της εξουσίας και των κερδών των οικονομικών και πολιτικών αφεντικών περνά μέσα από την όξυνση της εκμετάλλευσης των φτωχών και των πληβίων, τη λεπλασία της ζωής μας και τη φήμωση και καταστολή όλων όσοι αρνούνται να αποδεχτούν αυτή τη βαρβαρότητα ως τη μόνη προοπτική. Τη βαρβαρότητα όπου πρόσφυγες και μετανάστες είτε θα πνίγονται κατά εκατοντάδες είτε θα φυλακίζονται στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης είτε θα βρίσκονται κυνηγημένοι από μπάτσους και φασίστες μέσα στις πόλεις, εξαθλιωμένοι και αποκλεισμένοι από αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης. Τη βαρβαρότητα όπου δεκάδες άνθρωποι θα δολοφονούνται στα τρένα λόγω των κρατικών δολοφονικών πολιτικών με την παντελή έλλειψη ελέγχου και συντήρησης των δικτύων και της επικοινωνίας

σκονταν οι επιβαίνοντες του σκάφους αλλά και από το γεγονός ότι μαρτυρίες προσφύγων και μεταναστών που επέζησαν από το ναυάγιο αναφέρουν πως το λιμενικό επιχείρησε να ρυμουλκήσει το σκάφος για να το απομακρύνει από την χωρική αρμοδιότητα διάσωσης του ελληνικού κράτους, με αποτέλεσμα αυτό να βυθιστεί και η πλειοψηφία των επιβαινόντων να μην προλάβει να βγει από τα χαμηλότερα επίπεδα του σκάφους, όπως πολλές μπτέρες με τα παιδιά τους. Η αντιμεταναστευτική και δολοφονική πολιτική του ελληνικού κράτους και της Ευρώπης-φρούριο δεν είναι αποκομμένη από τη δολοφονία των μεταναστών στα ανοιχτά της Πύλου. Από την υπογραφή της συμφωνίας για την επέκταση του φράχτη στον Έβρο κατά 35χλμ, ώστε να “αναβαθμιστεί” περαιτέρω η θωράκιση των εξωτερικών συνόρων της Ελλάδας και κατ’ επέκταση και της Ευρώπης, τις παράνομες επαναπροωθήσεις στο Αιγαίο και τους καθημερινούς πνιγμούς ανθρώπων, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών, όπου στοιβάζονται και φυλακίζονται άνθρωποι σε άθλιες συνθήκες χωρίς καμία ελευθερία μέχρι τα αστυνομικά

επιρροής τους. Εξάλλου η καταδίκη εκατομμυρίων ανθρώπων στην εξαθλίωση, τη φτώχεια, τις αρρώστιες και τον ξεριζωμό αποτελεί την προϋπόθεση για την εξασφάλιση της υπερσυσσώρευσης του πλούτου στα χέρια των παγκόσμιων οικονομικών ελίτ.

Στις 29 Μάρ, στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος, κατά τη διάρκεια εργασιών για την αντικατάσταση προπέλας στο πλοίο Asterion, η σκαλωσιά από την οποία πραγματοποιούνταν οι εργασίες υποχωρεί καταπλακώνοντας τρεις εργάτες, με έναν εξ αυτών να οδηγείται στον θάνατο και άλλους δύο να τραυματίζονται βαριά. Η συγκεκριμένη εργατική δολοφονία έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά εργατικών «ατυχημάτων» στον συγκεκριμένο κλάδο, με πιο πρόσφατους τον **τραυματισμό εργατών στο ναυπηγείο της Σύρου, την εργατική δολοφονία ενός 37χρονου οικοδόμου στη Σαντορίνη** όταν υποχώρησε το κιγκλίδωμα του εξώστη στο οποίο στηριζόταν και **ενός 45χρονου εργάτη στο Λαύριο κατά τη διάρκεια εργασιών επιθεώρησης πλοίου** και έναν είχε βουτήξει για τον

μεταξύ των αμαξοστοιχιών, ή θα πεθαίνουν πάνω σε καρότσες ή μέσα στα σπίτια τους περιμένοντας ώρες ένα ασθενοφόρο για να μεταβούν σε νοσοκομείο. Τη βαρβαρότητα όπου δεκάδες εργάτες δεν θα επιστρέφουν ποτέ από το μεροκάματο γιατί η ζωή τους μετριέται από τα αφεντικά και στους υπολογισμούς τους κοστίζει λιγότερο από τη συντήρηση μιας σκαλωσιάς. Στον κόσμο του κράτους και των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι.

Δεν τρέφουμε αυταπάτες πως υπάρχει τρόπος να εξωραϊστεί και να εξανθρωπιστεί το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα. Η υπέρρασπιση των εργατικών συμφερόντων, των αναγκών, της ζωής και της αξιοπρέπειάς μας περνά μέσα από την κοινή, οριζόντια συντονισμένη, οργανωμένη από τα κάτω δράση. Η ιστορία των κοινωνικών και ταξικών κινημάτων που πάλεψαν διεκδικώντας έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, μας δείχνει ότι η κοινωνική αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων ξένων ή ντόπιων αποτελεί το όπλο μας ενάντια στους κοινούς μας δυνάστες. Ό,τι έχει να κερδηθεί θα είναι αποτέλεσμα των πλατιών, οργανωμένων στη βάση, μαχητικών και ριζοσπαστικών αγώνων μας. Το μόνο πραγματικό δίλημμα της εποχής μας είναι: κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα ή Κοινωνική Επανάσταση. Και εμείς ως αναρχικοί/ες επιλέγουμε το δρόμο της Κοινωνικής Επανάστασης ως τη μόνη πραγματική προοπτική για μια ζωή με αξιοπρέπεια, για μια κοινωνία που θα οικοδομηθεί στη βάση της ισότητας, της αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης και της ελευθερίας.

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ-ΦΡΟΥΡΙΟ, ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΡΑΧΤΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗ ΒΑΣΗ

ΌΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
Υγεία – Παιδεία – Τροφή – Στέγαση

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Τοπικός Συντονισμός Αθήνας | Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΕΣ - ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

Την Πέμπτη 25 Μαΐου μέλος της Λαϊκής Δράσης - Ομάδας Κομμουνιστών/Αγωνιστών και του Πολιτικού Χώρου "Ηλέκτρα Αποστόλου" δέχεται θρασύδειλη επίθεση από φασίστες έξω από το σπίτι του στην περιοχή του Γκύζη. Πρόκειται για μια φασιστική επίθε-

σημα - προκειμένου να πάρουν τη θέση τους δίπλα στους επίσημους κατασταλτικούς μηχανισμούς ώστε να συνδράμουν στο τσάκισμα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων - ως εργαλείο της αντεξεγερτικής πολιτικής - και στον εκφοβισμό της κοινωνίας.

ση που δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό αλλά εντάσσεται στο πλαίσιο επανεμφάνισης των παρακρατικών συμμοριών στο δρόμο, κάτι που γίνεται ολοφάνερο από το πλήθος των επιθέσεων που έχουν πραγματοποιηθεί όλο το προηγούμενο διάστημα σε καταλήψεις όπως αυτή του βοτανικού κήπου, σε πλατείες, γειτονιές και σχολεία.

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που κράτος και κεφάλαιο εντείνουν ολοένα και περισσότερο τους ρυθμούς λεηλασίας της κοινωνικής βάσης και ανοίγει ολοένα και περισσότερο το έδαφος για την επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Από τους πνιγμούς, τα pushbacks και τις δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών στα υδάτινα και τα χερσαία σύνορα, το ξέσπασμα του πολέμου και τις συνεχείς πολεμικές προετοιμασίες, την όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, την επίταση της φτώχειας και της εξαθλίωσης μέχρι τη σφοδρή καταστολή που εξαπολύει το κράτος απέναντι σε φοιτητές, αγωνιστές, εργάτες και φυλακισμένους, τις κρατικές δολοφονίες, το ξέπλυμα κυκλωμάτων παιδοβιαστών και μαφιόζων, την επιχείρηση ιδιοποίησης των δημόσιων χώρων και την καταστροφή του φυσικού κόσμου αναδεικνύεται η βαθιά σήψη του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος, το οποίο προσπαθεί με κάθε μέσο να διαφυλάξει την υπεροχή του και να διαιωνίσει την ύπαρξή του. Έτσι κράτος και κεφάλαιο ενεργοποιούν εκ νέου την αντεπαναστατική τους εφεδρεία και τα φασιστικά τάγματα -κάτι που αποδεικνύεται μέσα από τις δεκάδες παρακρατικές επιθέσεις που έχουν πραγματοποιηθεί το τελευταίο διά-

Με όπλο μας την αλληλεγγύη να δώσουμε το σύνθημα της απειθείσης στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Η μόνη απάντηση απέναντι στον πόλεμο, τον εθνικισμό και τον φασισμό, που γεννά και θρέφει ο κόσμος του κράτους και του καπιταλισμού, είναι η οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής απειθείσης. Χωρίς

αυταπάτες πως το σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης μπορεί να εξωραϊστεί, χωρίς αυταπάτες πως οποιαδήποτε κυβέρνηση μπορεί να αποτελέσει φραγμό στον φασισμό, απέναντι στο καθεστωτικό «αντι»φασισμό και στις επιδιώξεις του κρατικού μηχανισμού για την εδραίωση της θεωρίας των δύο άκρων να αγωνιστούμε συλλογικά, μαχητικά και από τα κάτω, με όπλο μας τη διεθνιστική και ταξική αλληλεγγύη. Να αγωνιστούμε από κοινού, ντόπιοι και μετανάστες/στρίες, εργαζόμενοι/ες, φοιτητές/τριες, μαθητές/τριες, για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας, δικαιοσύνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Τοπικός Συντονισμός Αθήνας
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΕΚΧ ΒΟΤΑΝΙΚΟ ΚΗΠΟ

22/4: Από την συμμετοχή του α/α "Στέκι Αντίπνοια" και της κατάληψης Λ.Κ. 37 στην αντιφασιστική πορεία στην Πετρούπολη απέναντι στις κρατικές και παρακρατικές επιθέσεις

ΔΕΝ ΗΤΑΝΕ ΑΤΥΧΗΜΑ-ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΚΡΑΤΟΣ & ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ

Το βράδυ της Τρίτης 28/02, μια εμπορική και μια επιβατική αμαξοστοιχία που αριθμούσε εκατοντάδες επιβάτες και δεκάδες εργαζομένους συγκρούστηκαν σφοδρά, με αποτέλεσμα τον θάνατο τουλάχιστον 57 ανθρώπων και τον τραυματισμό εκατοντάδων. Με τα βαγόνια στις φλόγες, το ρεύμα κομμένο και τις πόρτες αδύνατο να ανοίξουν, ο κόσμος πάλευε να σωθεί και να σώσει τους συνεπιβάτες του.

Η ανείπωτη τραγωδία με την σύγκρουση των αμαξοστοιχιών στα Τέμπη μας υπενθυμίζει δυστυχώς με τον χειρίστο τρόπο το πως αντιλαμβάνεται το κράτος και το κεφάλαιο την ανθρώπινη ζωή διαχρονικά: Ως ένα μέσο παραγωγής κέρδους – ΚΑΙ ΜΟΝΟ. Δεκάρα δε δίνουν για την ασφάλειά μας, όπως και δεκάρα δε δίνουν για τις ζωές μας. Μόλις τον προηγούμενο μήνα ανακοινώσεις του σωματείου μηχανοδηγών έκαναν λόγο για τις εγκληματικές συνθήκες που επικρατούν στις σιδηροδρομικές γραμμές αναφέροντας ξεκάθαρα πως είναι θέμα χρόνου να συμβεί κάτι μοιραίο. Ακριβώς αυτό καθιστά καταφανείς τους λόγους που δεν μπορούμε να αναφερόμαστε στο γεγονός ως ατύχημα.

Με το ξεπούλημα της ΤΡΑΙΝΟΣΣΕ στους Ιταλούς επενδυτές και την ταυτόχρονη επαναφορά τρένων που είχαν αποσυρθεί στην Ελβετία, ακολούθησαν οι κυβερνητικοί διθύραμβοι σχετικά με την αναβάθμιση των σιδηροδρομικών μέσων. Αυτή είναι λοιπόν η αναβάθμιση στην ιδιωτικοποίηση: Να παίζεται η ζωή των ανθρώπων που μετακινούνται και των εργαζομένων κορώνα γράμματα, αφού δεν πρόκειται να δοθούν χρήματα για τον έλεγχο, την πρόληψη και την ασφάλεια των ανθρώπων. Όταν λοιπόν οι ζωές μας λογίζονται ως ένα ακόμα έξοδο στον προϋπολογισμό του κράτους και του κεφαλαίου μιλάμε για προδιαγεγραμμένες δολοφονίες – ούτε για ατυχήματα, ούτε για «ανθρώπινα λάθη», ούτε για «κακή στιγμή». Οι εγκληματίες του υπουργείου μεταφορών, της διοίκησης της Hellenic Train και όλου του κρατικού μηχανισμού που συνέβαλλαν σε αυτή τη δολοφονία θα λογαριαστούν με όλη την κοινωνική βάση, το οργανωμένο κίνημα και τις αντιστάσεις του. Το πογκρεμικό πένθος που κηρύχθηκε τις πρώτες μέρες από την κυβέρνηση, η παραίτηση του «αρμόδιου» υπουργού, η «συγγνώμη» του πρωθυπουργού και η γενικότερη προσπάθεια επικοινωνιακής διαχείρισης της τραγωδίας αυτής με σκοπό την μετατόπιση των ευθυνών κράτους

και αφεντικών στον ανθρώπινο παράγοντα, μόνο οργή μας προκαλεί. Οι αγώνες μας για δημόσια και αξιοπρεπή συγκοινωνιακά μέσα, οι αγώνες μας ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό κουβαλάνε τη δικαιοσύνη που απαιτούμε.

Ταυτόχρονα, τα ΜΜΕ από την πρώτη στιγμή έχουν επιδοθεί σε μια εκστρατεία αποσιώπησης των ευθυνών του κρατικού μηχανισμού αλλά και τις ιδιωτικές εταιρείες. Για αυτό επικαλούνται συνεχώς το ανθρώπινο λάθος και επιχειρούν να χρησιμοποιήσουν τον σταθμάρχη ως αποδιοπομπαίο τράγο για αυτή την κρατική – καπιταλιστική δολοφονία. Όλο αυτό το σύντομο διάστημα οι βασικές αντιθέσεις του συστήματος κοινωνικής οργάνωσης που ζούμε έχουν γίνει ξεκάθαρες. Μιλάμε για ένα σάπιο εξουσιαστικό καπιταλιστικό σύστημα που αντιλαμβάνεται την ανθρώπινη ζωή μόνο με όρους κερδοφορίας, ενώ ταυτόχρονα οι ένστολοι δολοφόνοι της αστυνομίας δεν διστάζουν να επιτεθούν με σφοδρότητα στις τεράστιες διαδηλώσεις, σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Χτυπάνε τις μεγάλες διαδηλώσεις που ενσαρκώνουν την κοινωνική οργή, και ακόμη περισσότερο τα μπλόκα του οργανωμένου αναρχικού κινήματος.

Παρά όμως τις απέλπιδες προσπάθειες του κράτους να καταστείλει και να καταπνίξει την κοινωνική οργή, αυτή διαρκώς διογκώνεται. Με συνεχείς και καθημερινές διαδη-

λώσεις από την πρώτη μέρα, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι όλων των ηλικιών βρίσκονται διαρκώς στους δρόμους διαδηλώνοντας απέναντι στο χρεοκοπημένο κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα που υποβαθμίζει την ίδια την ζωή. Μαθητές προχωρούν σε καταλήψεις των σχολείων τους, φοιτητές μαζικοποιούν τις γενικές τους συνελεύσεις και προβαίνουν σε καταλήψεις των σχολών τους, οι καλλιτέχνες οι οποίοι δίνουν έναν πολύμηνο αγώνα με καταλήψεις, πορείες και απεργίες ενάντια στην κατάργηση του ΠΔ.85 και την υποβάθμιση των σπουδών και των εργασιακών τους δικαιωμάτων, εντάσσουν στα καλέσματα και το περιεχόμενο των κινητοποιήσεών τους το κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη, ενώ εργατικά σωματεία προχωρούν στην προκήρυξη απεργιών. Οι δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι που διαδήλωσαν πρωί και απόγευμα την 8η Μάρτη - ημέρα απεργίας και ταυτόχρονα αντίστασης και αγώνα για την γυναικεία χειραφέτηση- στην Θεσσαλονίκη, την Αθήνα και σε όλη τη χώρα μετατρέποντας τους δρόμους σε ένα απέραντο ποτάμι ανθρώπων, κατέδειξαν ότι η κοινωνική και ταξική βάση έχει κριτήρια και αντιλαμβάνεται την εγκληματική φύση του συστήματος εκμετάλλευσης.

Κάθε μέρα, σε κάθε πτυχή και έκφραση της κοινωνικής οργάνωσης και της καθημερινής ζωής, γίνεται προφανές ότι το κράτος και το κεφάλαιο δολοφονούν, τρομοκρατούν και καταστέλλουν! Από τη διαχείριση την πανδημίας και της υγειονομικής κρίσης, τις φωτιές στην Εύβοια, τη διαχείριση των μεταναστευτικών πληθυσμών με τις δολοφονίες και τις επαναπροωθήσεις στα σύνορα, μέχρι τη βίαιη καταστολή των διαδηλώσεων, τις εκκενώσεις καταλήψεων και των δομών του αναρχικού κινήματος, τη διάλυση της δημόσιας υγείας και παιδείας, τους ξυλοδαρμούς φοιτητών, τους βιασμούς, τα κυκλώματα trafficking, τις δολοφονίες των Ρομά Ν. Σαμπάνη και Κ. Φραγκούλη, τις δολοφονίες εργατών που ολοένα πολλαπλασιάζονται, είναι πλέον έκδηλο ότι αφενός οι ζωές των καταπιεσμένων δεν έχουν καμία αξία αφετέρου ότι στοχοποιούνται και καταστέλλονται όσοι αντιστέκονται.

Βρισκόμαστε λοιπόν σε ταξικό πόλεμο, είμαστε εχθροί, και ως τέτοιους μας αντιμετωπίζουν, είμαστε δυο κόσμοι σε σύγκρουση. Από τη μία πλευρά το κράτος και το κεφάλαιο που το μόνο που υπόσχονται είναι φτώχεια, εξαθλίωση και θάνατο, και από την άλλη οι καταπιεσμένοι και οι

"Κάθε θάνατος στις μέρες μας μπορεί να καταμετρηθεί ως κρατική δολοφονία"

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΔΕΝ ΗΤΑΝΕ ΑΤΥΧΗΜΑ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
Κυριακή 12 Μάρτη
11:30 - Άγαλμα Βενιζέλου

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Τοπικός Συντονισμός Θεσ/νίκης

καταπιεσμένες, οι κολασμένοι αυτού του κόσμου, η κοινωνική και ταξική βάση η οποία μάχεται για την υπεράσπιση της ίδιας της ζωής.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη το πρωί της Δευτέρας 13/3 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα από την «Κίνηση Φοιτητών/τριών Σπουδαστριών/ων για την ελευθεριακή οργάνωση στην βάση» κατάληψη της Πρυτανείας του ΕΚΠΑ ενάντια στην υποβάθμιση των ζώων μας, με αιχμές το κρατικό – καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη αλλά και το ΠΔ.85 σε βάρος των καλλιτεχνών, ως κομμάτι της γενικής αναδιάρθρωσης της εκπαίδευσης. Το κράτος και η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της ΝΔ, επέλεξαν για άλλη μία φορά να τρομοκρατήσουν –μάταια μεν- τους αγωνιστές με το να παρατάσουν τα ΜΑΤ αποκλείοντας την πρόσβαση στην κατειλημμένη πρυτανεία και προχωρώντας μέχρι και σε προσαγωγές αλληλέγγυων εκτός του κτιρίου. Αποτελεί λοιπόν πολύ σημαντικό ζητούμενο αυτής της περιόδου τόσο η γιγάντωση των κινητοποιήσεων ενάντια στην θανατοπολιτική κράτους και κεφαλαίου όσο και η συνολικοποίηση των αντιστάσεων και των επιμέρους αγώνων που δίνονται.

Από τους χώρους εργασίας και τις γειτονιές, ως τις δραματικές σχολές, τα πανεπιστήμια και τα σχολεία, να βρεθούμε σε ανοιχτές και από τα κάτω διαδικασίες, σε καταλήψεις και κέντρα αγώνα, μακριά από εκλογικές υποσχέσεις και αυταπάτες οι οποίες έχουν μόνο σκοπό να εκτονώσουν τους αγώνες μας και να τους διοχετεύσουν σε βολικές για το σύστημα επιλογές διαχείρισης και αφομοίωσης. Να βρεθούμε ξανά και ξανά, αυτοοργανωμένα, συλλογικά και μαχητικά στον δρόμο, ώστε να γίνει ξεκάθαρο πως οι κρατικές και καπιταλιστικές δολοφονίες δεν θα ξεχαστούν, πως η τρομοκρατία των αφεντικών και η κρατική κα-

ταστολή δεν περνάνε, ενώ ταυτόχρονα να συμβάλλουμε στην οργάνωση των καταπιεσμένων με ελευθεριακά σχήματα και σωματεία βάσης, να πυκνώσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις με σκοπό το γκρέμισμα του παρρηκμασμένου κόσμου του κράτους και του καπιταλισμού. Να οικοδομήσουμε έναν νέο κόσμο δίχως καταπιεστές και καταπιεσμένους, μία κοινωνία ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης. Για την αναρχία, και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΤΑ ΤΕΜΠΗ - ΟΥΤΕ Η ΚΑΚΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ΤΑ ΚΕΡΔΗ - ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΤΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ - ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ!

Κείμενο-Κάλεσμα του Τ.Σ. Θεσ/νίκης της Α.Π.Ο. στη γενική απεργία στις 16/03 για το κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη

Ανακοίνωση για την γενική απεργία της 16^{ns} Μάρτη

Η σημερινή γενική απεργία αποτέλεσε ένα ακόμα σημείο μαζικής εκδήλωσης της συσσωρευμένης κοινωνικής οργής σε όλη τη χώρα τόσο για το κρατικό- καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη όσο και συνολικά για τις πολιτικές εξαθλίωσης και εκμετάλλευσης που βιώνει η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία. Στην Αθήνα από το πρωί δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές άρχισαν να συγκεντρώνονται στο κέντρο της πόλης, ενώ οι αστυνομικές δυνάμεις που επί τρεις μέρες είχαν αποκλείσει την πρυτανεία του ΕΚΠΑ, μετά την κατάληψή της από την κίνηση φοιτητών/τριών και σπουδαστών/τριών για την ελευθεριακή οργάνωση στη βάση, υποχώρησαν. Μπροστά στην κατειλημμένη πρυτανεία πραγματοποιήθηκε η απεργιακή συγκέντρωση του τοπικού συντονισμού Αθήνας της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, το μπλοκ του οποίου κατευθύνθηκε προς την πλ. Κλαυθμώνος, από όπου πορεύτηκε προς τη βουλή με τη συμμετοχή εκατοντάδων διαδηλωτών/τριών.

Η μαζική απεργιακή διαδήλωση δέχτηκε αλληλέγγυες και βίαιες κατασταλτικές επιθέσεις από τους ένστολους δολοφόνους του κράτους. Απεργιακά μπλοκ χτυπήθηκαν άγρια όπως της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων

16 Μάρτη: από τη συμμετοχή της Α.Π.Ο. στην απεργιακή κινητοποίηση στην Αθήνα

Οδηγών Δικύκλου στο Σύνταγμα, επιθέσεις με χημικά και χειροβομβίδες κρότου λάμψης μέσα στο πλήθος, τραυματισμοί, βίαιες συλλήψεις και διεμβολισμοί διαδηλωτών/τριών από ένα όχημα της ασφάλειας, έναν γερανό της αστυνομίας και μια κλούβα, αποτέλεσαν το κρεσέντο της αστυνομικής δράσης, που στόχο είχε τον εκφοβισμό και την τρομοκρατία των ανθρώπων που πλημμύρισαν τους δρόμους.

Μετά τη διάλυση του κύριου όγκου της

διαδήλωσης, οι δρόμοι δεν αδειάζουν. Εκατοντάδες συγκεντρωμένων στην Πανεπιστημίου έξω από την κατειλημμένη πρυτανεία απωθούν τις αστυνομικές δυνάμεις. Παρά τον εκ νέου αποκλεισμό της πρυτανείας από μονάδες καταστολής λίγο πριν τις 18.00, η ανακοινωμένη ανοιχτή συνέλευση της κατάληψης πραγματοποιήθηκε με τη συμμετοχή φοιτητών/τριών, σπουδαστών/τριών και αλληλέγγυου κόσμου.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

Στη Θεσσαλονίκη μετά το πέρας της απεργιακής διαδήλωσης 15 σύντροφοι και συντρόφισσες της κατάληψης Mundo Nuevo επανεκατέλαβαν το εκκενωμένο κτίριο, στο οποίο είχαν τοποθετηθεί λαμαρίνες, κάμερες και συναγερόμοι. Η ανακατάληψη της Mundo Nuevo απαντήθηκε με την άμεση και βίαιη επίθεση της αστυνομίας στον αλληλέγγυο κόσμο και στην περιφρούρηση του κτιρίου. Οι ένστολοι δολοφόνοι του κράτους εκκένωσαν εκ νέου το κτίριο και συνέλαβαν τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που βρίσκονταν εντός του.

Η ολομέτωπη επίθεση κράτους και κεφαλαίου, με την ιδιωτικοποίηση των συγκοινωνιών, της υγείας, της παιδείας, των φυσικών πόρων, τις κρατικές δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών στο Αιγαίο και τον Έβρο, τις εν ψυχρώ δολοφονίες των Ρομά Νίκου Σαμπάνη και Κώστα Φραγκούλη, τις εργατικές δολοφονίες στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς, τις εξώσεις α' κατοικίας, την ακρίβεια, την εμπορευματοποίηση των δημόσιων χώρων, την κρατική καταστολή απέναντι σε όσους αγωνίζονται και τις επιθέσεις σε καταλήψεις και χώρους αγώνα, βρίσκεται αντιμέτωπη με τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Οι μεγάλες διαδηλώσεις και απεργίες, οι συνεχείς κινητοποιήσεις, οι καταλήψεις πανεπιστημίων, καλλιτεχνικών σχολών και θεάτρων, η κατάληψη της πρυτανείας του ΕΚΠΑ από φοιτητές/τριες και σπουδαστές/τριες και η ανακατάληψη της Mundo Nuevo στέλνουν το μήνυμα πως μοναδικό ανάχωμα απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα είναι ο κοινωνικός ξεσπκωμός, η κοινωνική αυτοοργάνωση, η ταξική αλλη-

λεγγύη και ο συλλογικός αγώνας.

Στόχος της εξουσίας και των εκάστοτε διαχειριστών της ήταν και είναι η τρομοκρατία, ο έλεγχος και το κέρδος, με όποιο κόστος. Στόχος δικός μας, των εκμεταλλεζόμενων, των καταπιεσμένων, της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας οφείλει να είναι η οργάνωση των αντιστάσεων μας και η όξυνση του αγώνα μας για την ανατροπή αυτού του συστήματος και το χτίσιμο ενός καινούριου κόσμου που θα χωράει μέσα του όλους τους κόσμους, ενός χειραφετημένου, επαναστατημένου κόσμου ισότητας, ελευθερίας, αλληλεγγύης.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑ - ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΜUNDO NUEVO ΚΑΙ ΤΟΥΣ 15 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ/ΕΙΣΣΕΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ/ΙΣΣΕΣ ΜΑΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ/ΕΣ ΤΟΥΣ/ΙΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ/ΕΙΣΣΕΣ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗΣ ΣΤΙΣ 16 ΜΑΡΤΗ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΧΕΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Τοπικός Συντονισμός Αθήνας
| Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Αθήνα] Από το μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση και της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας στη διαδήλωση για την 1η Μάη, στο οποίο συμμετείχε ο τοπικός Συντονισμός Αθήνας της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Το μπλοκ του Τοπικού Συντονισμού Θεσσαλονίκης στην απεργιακή διαδήλωση της 1ης Μάη

Από το 6ο Συνέδριο της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης που πραγματοποιήθηκε το διήμερο 3-4 Ιούνη 2023 στη Θεσσαλονίκη στην κατάληψη Libertatia και το ελευθεριακό κέντρο No Pasaran.

ΚΡΑΤΟΣ, ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΥΝ ΕΡΓΑΤΕΣ

Στάση έξω από το λιμάνι κατά την μοτοπορεία ενάντια στις εργοδοτικές δολοφονίες στις 8/6 στη Θεσ/νίκη

Την Δευτέρα 29/05, στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος, λαμβάνει χώρα ένα ακόμη «εργατικό ατύχημα», στην προσπάθεια τριών εργατών να τοποθετήσουν τα πτερύγια της προπέλας του πλοίου "Asterion". Ωστόσο, η υποχώρηση και κατάρρευση της σκαλωσιάς στην οποία βρίσκονταν είχε ως αποτέλεσμα να καταπλακωθούν από τα πτερύγια της προπέλας, προκαλώντας τους πολλαπλά τραύματα και τελικά ο 47χρονος χειριστής του ανυψωτικού μηχανήματος να υποκύψει σε αυτά.

Τέσσερις μέρες αργότερα, ένας οικοδόμος 37 χρονών σκοτώθηκε στη Σαντορίνη εν ώρα εργασίας, όταν υποχώρησε το κιγκλίδωμα του εξώστου στο οποίο στηριζόταν. Πρόκειται ουσιαστικά για το δεύτερο εργατικό δυστύχημα στο εργοτάξιο, μέσα σε διάστημα τριών μηνών, ενώ ταυτόχρονα συμβαίνουν εκατοντάδες άλλα ατυχήματα, καθώς στο βωμό του χρήματος και του κέρδους κατά την τουριστική περίοδο, κάτω από άθλιες συνθήκες, τα αφεντικά και οι εργολαβίες θυσιάζουν τις ίδιες τις ανθρώπινες ζωές των εργατών.

Το κράτος και το κεφάλαιο μας γνωστοποιούν για χιλιοστή φορά με τον χειρότερο τρόπο, πως η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμία απολύτως αξία αν είσαι φτωχός εργάτης, πρόσφυγας ή οποιοδήποτε μέλος της κατώτερης κοινωνικής τάξης. Οι ζωές των καταπιεσμένων συνεχίζουν να θυσιάζονται στο βωμό του κέρδους και της καπιταλιστικής ευημερίας. Στη μακρά λίστα των θανάτων που έχουν καταγραφεί εν μέσω πανδημίας, στις όλο και συχνότερες γυναικοκτονίες και τις δολοφονίες Ρομά από τους ένστολους φρουρούς του κράτους, στο τεράστιο κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα των Τεμπών που κόστισε τη ζωή σε τουλάχιστον 57 συνανθρώπους μας, στα εκατοντάδες θανατηφόρα «εργατικά ατυχήματα», έρχεται να προστεθεί ακόμη ένα. Η λίστα των

εργοδοτικών εγκλημάτων είναι κι αυτή τεράστια και με τα ελάχιστα (έως καθόλου) μέτρα ασφαλείας και υγιεινής που επικρατούν στους χώρους εργασίας, με τους εργαζομένους να καταβάλουν μεγάλη προσπάθεια να ανταπεξέλθουν στα εξαντλητικά ωράρια εργασίας και τα όρια συνταξιοδότησης, δείχνει η λίστα αυτή να μην έχει τελειωμό.

Τα εργατικά «ατυχήματα», η εντατικοποίηση της εργασίας, οι μειώσεις των μισθών και οι αυξήσεις των ωραρίων σε βάρος της εργατικής τάξης, οι συνθήκες στους χώρους εργασίας που επιδεινώνονται και υποβαθμίζονται συνεχώς, με αποκορύφωμα την απαξίωση και υποβάθμιση της δημόσιας υγείας και την αδιαφορία κράτους και αφεντικών για την τήρηση των μέτρων προστασίας κατά τη διάρκεια της πανδημίας, περιγράφουν την σκληρή εργασιακή πραγματικότητα και τις νέες συνθήκες που μας επιβάλλονται καθημερινά στοχεύοντας στην φτωχοποίηση και την εξαθλίωση των ζώων μας. Την ίδια στιγμή όπου η ανεργία γιγαντώνεται και το μεγαλύτερο μέρος των ανέργων, μολοντί κομμάτι της εργατικής τάξης, είναι εγκαταλελειμμένο στην τύχη του, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επιστεγάζει τις επιθέσεις στους από τα κάτω ψηφίζοντας το αντεργατικά Νομοσχέδια, ενώ ταυτόχρονα επιχειρείται η στοχοποίηση και ο περιορισμός των απεργιών και των ριζοσπαστικών διεκδικήσεων του εργατικού κινήματος. Κινήσεις που αποτελούν πάγια αιτήματα της άρχουσας τάξης εδώ και καιρό, με σκοπό να εντείνουν την εργασιακή εκμετάλλευση και να ξεριζώσουν κάθε μορφή αντίστασης που μπορεί να αναπτυχθεί στους χώρους δουλειάς.

Οι ζωές μας μετράνε! Οι ζωές των εργατών, των παιδιών και μεταναστριών στα σύνορα ή στα ανοικτά του Αιγαίου, οι ζωές

των διανομένων που πάνω στις ζωές τους τα αφεντικά καθημερινά αισχροκερδούν, οι ζωές όλων των καταπιεσμένων αυτού του κόσμου, μετράνε.

Σήμερα φαντάζει κάθε άλλο παρά επιτακτική η ανάγκη οργάνωσης και αντίστασης απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Για να υπερασπίσουμε τα εργατικά συμφέροντα και δικαιώματα, τις ανάγκες, τη ζωή και την αξιοπρέπεια μας, δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την κοινή, οριζόντια συντονισμένη, οργανωμένη από τα κάτω δράση. Ο αγώνας ενάντια στα εργοδοτικά εγκλήματα και δολοφονίες πρέπει να είναι διαρκής και συνδεδεμένος με τη συνεχή μάχη ενάντια στην ανεργία, την φτώχεια και την εκμετάλλευση. Με σωματεία βάσης, οριζόντια και αντιεραρχικά σχήματα και από τα κάτω συνελύσεις γειτονιών, μαζί με φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενους, άνεργους, να δώσουμε στους χώρους εργασίας, τα σχολεία και τις σχολές, τη μάχη του ταξικού και κοινωνικού αγώνα. Ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία και την κρατική καταστολή προτάσσουμε την ταξική αλληλεγγύη, υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά μας δικαιώματα, παίρνουμε την ζωή μας στα χέρια μας.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ, ΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Τ. Σ. Θεσ/νίκης
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Ανάρτηση πανό στην πεζογέφυρα της Π. Ράλλη και στο Πέραμα από τον τοπικό συντονισμό Αθήνας της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης και τη Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση για τις εργασιακές δολοφονίες

Ανακοίνωση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης για τις εκλογές της 21^{ης} Μαΐου

Βασικό στοιχείο του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, όπως εκφράζεται από την απόλυτη κυριαρχία κράτους και καπιταλισμού σε οποιοδήποτε κοινωνικό πεδίο είναι η αφήγηση του “there is no alternative”. Οποιαδήποτε αφήγηση κατατίθεται στο πολιτικό σκηνικό από την πλευρά της κυριαρχίας επιχειρεί να πείσει την κοινωνική βάση για το αναπόδραστο της απόλυτης καταπίεσης και εκμετάλλευσής τους. Στον λόγο της κυριαρχίας εμφανίζεται πιο πιθανή η εξάλειψη της ίδιας της ανθρώπινης ύπαρξης από την κοινωνική απελευθέρωση. Ταυτόχρονα, είναι απαραίτητο να ειπωθεί πως ο εκάστοτε κομματικός μηχανισμός που επιχειρεί να πάρει την εξουσία θα υπηρετήσει για ακόμη μία φορά, πως να κάνει κι αλλιώς άλλωστε, τα κεφαλαιοκρατικά συμφέροντα και θα παίξει τον δικό του ρόλο στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, ανάλογα με το προσωπείο διακυβέρνησης που πλάσσει. Η ιδιοκτησία, το κράτος, ο καπιταλισμός, η αστυνομία, ο στρατός και όλες οι πηγές καταπίεσης και εκμετάλλευσης που συγκροτούν τους αρμούς αυτού του κόσμου είναι αδύνατον να υποσκαφτούν μέσα από την εκλογική διαδικασία.

Είναι προφανές, ότι τα τελευταία 4 χρόνια είδαμε να εκτυλίσσεται μία λυσοαλέα επίθεση προς την κοινωνική βάση και τα κεκτημένα αγώνα. Έπειτα από την περίοδο νέκρωσης των κινημάτων από την σοσιαλδημοκρατική διακυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ήρθε η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση ως όψη του ίδιου νομίσματος να επιτεθεί από την πρώτη στιγμή στις κατακτήσεις των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και πρώτα από όλα στις δομές του

αναρχικού κινήματος. Ακόμη, την περίοδο της πανδημίας φάνηκε τόσο η ανικανότητα του κρατικού μηχανισμού για την διαχείριση οποιασδήποτε κρίσης την οποία το ίδιο το σύστημα γεννά, όσο και πως το πρώτο μέλημα του εξουσιαστικού συστήματος ήταν, είναι και θα είναι η οχύρωσή του απέναντι στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες και η επιβολή του εγκλεισμού ως το μόνο μέτρο προστασίας απέναντι στην πανδημία. Επιπλέον, συνεχίστηκε η υποβάθμιση της ανθρώπινης ζωής σε κάθε κοινωνικό πεδίο. Είτε μιλάμε για την επίθεση στον κόσμο της εργασίας με την κατάργηση του οκταώρου, την αύξηση του κόστους ζωής μέσα από την ολοένα εντεινόμενη ακρίβεια ή ακόμη την προσπάθεια της αλλαγής της πραγματικότητας εντός των πανεπιστημίων (κατάργηση ασύλου, v.4777, πανεπιστημιακή αστυνομία) ή τέλος την κρατική και καπιταλιστική δολοφονία στα Τέμπη ένα είναι σίγουρο: στα πλαίσια του καπιταλισμού η ανθρώπινη ζωή γίνεται αντιληπτή ως μέσο παραγωγής κέρδους και μόνο.

Στο σημείο αυτό, είναι απαραίτητο να αναγνωρίσουμε την παρουσία και την επιδραστικότητα των κινημάτων και των αντιστάσεων όλο αυτό το διάστημα. Σε καμία περίπτωση κανένας λόγος εντός του κοινοβουλίου ή εν γένει των κομμάτων δεν αρθρώθηκε, τέτοιος, ώστε να εναντιώνεται ουσιαστικά στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Αντίθετα, οι ίδιοι οι ριζοσπαστικοί αγώνες της κοινωνικής βάσης, με πρώτο το αναρχικό κίνημα,

έθεσαν αντιστάσεις αλλά και αντιπροτάσεις απέναντι στην καταπίεση και την εκμετάλλευση. Από τις πρώτες δημόσιες συγκεντρώσεις ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, την κατάληψη της πρυτανείας του ΑΠΘ, τις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στους υγειονομικούς και αλληλεγγύης στο απεργό πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα που κατάφεραν τόσο να επιτύχουν νίκες στα εκάστοτε πεδία, όσο και να αμφισβητήσουν στην πράξη την κρατική διαχείριση της πανδημίας. Επιπλέον, οι μεγαλειώδεις απεργίες των εργαζομένων της e-food και της Cosco, της Μαλαματίνα, της Kanava Oil και των λιπασμάτων Καβάλας που επιχειρήσαν να θέσουν αναχώματα στην περαιτέρω υποβάθμιση των συνθηκών εργασίας και στην εκμετάλλευση. Ακόμη, οι δυναμικές κινητοποιήσεις διάρκειας των σπουδαστών των καλλιτεχνικών σχολών που με όπλο την κατάληψη έθεσαν αναχώματα στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση. Τέλος, την τελευταία περίοδο, μέσα από την κατάληψη της πρυτανείας του ΕΚΠΑ, τις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις αλλά και την ανακατάληψη της Mundo Nuevo έγινε ξεκάθαρο πως μόνο η ίδια η κοινωνική βάση, το αναρχικό και ριζοσπαστικό κίνημα, στο δρόμο, μακριά από εκλογικές αυταπάτες έθεσαν αναχώματα στην κρατική και καπιταλιστική κυριαρχία σε κάθε κοινωνικό πεδίο.

Η επόμενη περίοδος είναι κρίσιμη καθώς μετά από μια πυκνή περίοδο συστημικής επίθεσης αλλά και μεγάλων κινητοποιήσεων, η κυριαρχία, επιχειρεί να αφηγηθεί μια νέα κανονικότητα. Θέτει ως κύριο αφήγημα την κανονικότητα, την αμεταβλητότητα του υπάρχοντος συστήματος εξουσίας και εκμετάλλευσης

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ ΔΕΝ ΕΞΑΡΧΑΙΖΕΤΑΙ – ΔΕΝ ΕΞΑΝΘΡΩΠΙΖΕΤΑΙ

Οι εργαζόμενοι είναι η δύναμη που μπορεί να αλλάξει τον κόσμο. Η μόνη δύναμη που μπορεί να αλλάξει τον κόσμο είναι η κοινωνική βάση. Η μόνη δύναμη που μπορεί να αλλάξει τον κόσμο είναι η κοινωνική βάση. Η μόνη δύναμη που μπορεί να αλλάξει τον κόσμο είναι η κοινωνική βάση.

ΑΚΥΡΟ - ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗ ΒΑΣΗ

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ - ΑΠΕΡΓΙΕΣ - ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΙΠΟΤΕ ΝΑ ΦΟΒΗΘΟΥΝ

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό

ΜΑΥΡΟ & ΚΟΚΚΙΝΟ
(μέλος της Α.Π.Ο.-Ο.Σ.)

και καλεί τους πληβείους να προσαρμοστούν στην ακριβεία, την αύξηση του κόστους ζωής, την ένταση της καταστολής, την επίθεση στα εργασιακά κεκτημένα, την ολοένα αυξανόμενη απειλή για μια γενικευμένη πολεμική σύρραξη με αφετηρία την εισβολή του ρωσικού στρατού στην Ουκρανία και τους συνεχώς εντεινόμενους ενδοκαπιταλιστικούς και ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς του ΝΑΤΟ και της Ρωσίας.

Το επόμενο διάστημα θα πρέπει να συμμετέχουμε ακόμη πιο δυναμικά σε όλα τα πεδία στα οποία ξεπηδούν οι πρωτογενείς αντιστάσεις, να επεκτείνουμε την επίδραση του αναρχικού λόγου αντίστασης στα φτωχοποιημένα τμήματα, να συγκροτήσουμε νέες κοινωνικές συμμαχίες με τους καταπιεσμένους. Είναι απαραίτητο στο σήμερα να γιγαντώσουμε την οργανωμένη παρέμβαση των αναρχικών, από τα σχολεία και τα πανεπιστήμια ως τους χώρους εργασίας και τις γειτονιές. Να καταδείξουμε με απτό τρόπο πώς η συμμετοχή στις τάξεις του οργανωμένου αναρχικού κινήματος είναι η μόνη λύση στην σημερινή καταπίεση και εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Για την οικοδόμηση ενός μαζικού αναρχικού κινήματος που θα θέτει τόσο οδοφράγματα στην επέλαση κράτους και κεφαλαίου, όσο και καταφάσεις για την κοινωνία του αύριο.

**ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ**

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
Ομοσπονδία Συλλογικότητων

2 Διήμερο Αναρχικό Φεστιβάλ

ΑΠΟ 17-18 Μάρτη

Παρασκευή - 17 Μάρτη
14:00 Φωταγία Μπας Φιλοσοφικής ΑΠΘ
Μπαζάρ βιβλίου, zine, μικρές τέχνες

Σάββατο - 18 Μάρτη
14:00 Φωταγία Μπας Φιλοσοφικής ΑΠΘ
Μπαζάρ βιβλίου, zine, μικρές τέχνες

21:00 Φωταγία ΝΑΠΘ ΑΠΘ
Hip Hop Live με τους: TNE & D'Gzas (Nationalistas), Sponty, ZINE, Σημάσι

22:00 Φωταγία Παιδαγωγικής ΑΠΘ
Live έντεχνο-παραδοσιακό γλέντι με τους Ρουμπλαγιάν

vegan κουζίνα από την Room39

Αναρχική Συνέλευση Φοιτητ(ρι)ών Quieta Movere
<https://quieta-movere.espnblogs.net/>
quieta_movere@espnv.net

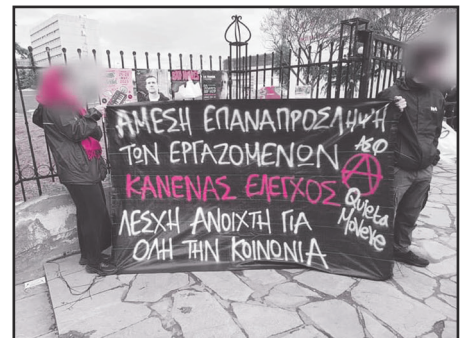
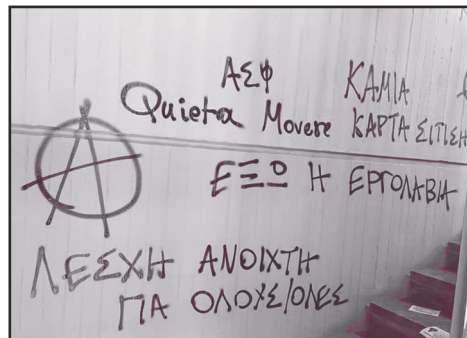
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΔΡΑΣΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΖΑΠΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

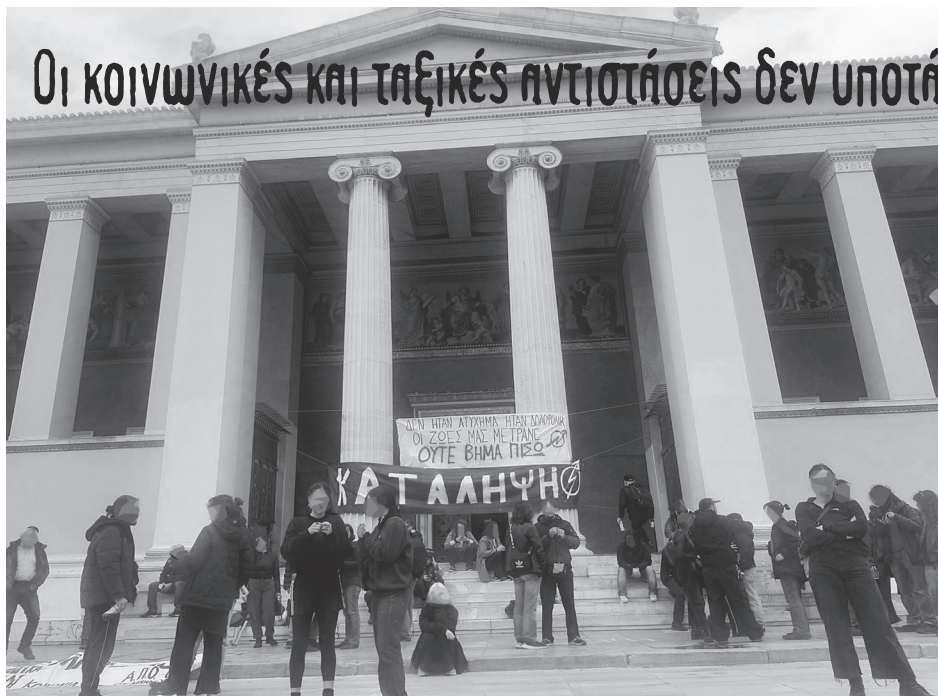

Πανό στην πλ. Κοραή από τον τοπικό συντονισμό Αθήνας της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, την "Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία" & την "Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα"

Παρέμβαση της Αναρχικής Συνέλευσης Φοιτητ(ρι)ών Quieta Movere στα γραφεία της εργολαβίας TOP CRAFT, στο γραφείο του αντιπροέδρου και υπεύθυνου της λέσχης κοσμητόρα θεολογίας και στην πρυτανεία του ΑΠΘ σχετικά με τον αγώνα για την ελεύθερη σίτιση των φοιτητών/ριών στη λέσχη του ΑΠΘ και την επαναπόληψη των 11 εργαζομένων

Μέσα σε έναν κόσμο βαθιάς συστημικής κρίσης, όπου κράτος και κεφάλαιο έχουν εξαπολύσει μια άνευ ορίων επίθεση στους από τα κάτω, το κρατικό καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη δημιούργησε μια τομή στην ελληνική πραγματικότητα.

Το κράτος χάνοντας την νομιμοποίηση του από μεγάλο κομμάτι της κοινωνικής βάσης μπαίνει σε θέση άμυνας στοχεύοντας στην αποσυνμίση της κοινωνικής οργής και την επανανομιμοποίηση του στις κάλπες. Τώρα είναι η στιγμή της όξυνσης των κοινωνικών και ταξικών αντιτάσεων!

Δεν έχουμε καμία αυταπάτη. Όσο το κράτος έχει ως αυτοσκοπό την διατήρηση και άσκηση της εξουσίας του και του μονοπωλίου της βίας, και το κεφάλαιο την διαρκή αύξηση των κερδών του, τόσο οι νεοφιλελεύθερες καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις δεν πρόκειται να σταματήσουν. Οι πόλεμοι μεταξύ των κυρίαρχων μπλοκ εξουσίας θα κλιμακώνονται και οι καταπιεσμένοι και καταπιεσμένες αυτού του κόσμου θα συνεχίσουν να είναι η καύσιμη ύλη αυτού του δολοφονικού συστήματος.

Ενάντια στη διαρκή προσπάθεια της εξουσίας να απονοματοδοτήσει τους αγώνες του χθες λέμε ότι η μνήμη δεν είναι σκουπίδι και τα νοήματα των εξεγερμένων του παρελθόντος θέτουν τις βάσεις για τις εξεγέρσεις του αύριο. Συνεχίζουμε τον αγώνα των φοιτητών/τριών, εργατών/τριών του 1973, του φοιτητικού κινήματος το 78-79, των μαθητών/τριών το 1991, του κινήματος των καταλήψεων του 2006-7, όλων αυτών που αντιστάθηκαν στην υποβάθμιση των ζώων μας.

Υπερασπιζόμαστε εδώ και δύο μήνες την τέχνη και τον πολιτισμό, υπερασπιζόμαστε δηλαδή την ομορφιά αυτού του κόσμου. Το κίνημα που δημιουργήθηκε τους τελευταίους δύο μήνες δεν έχει πει ακόμα την τελευταία του λέξη και κάθε μέρα που περνάει ριζοσπαστικοποιείται όλο και περισσότερο. Επιδιώκουμε την σύνδεση των κοινωνικών και ταξικών αγώνων,

σπάμε τα στερεότυπα, ενώνουμε τις φωνές μας και χτίζουμε μια συλλογική συνείδηση μηδενίζοντας την απόσταση θεωρίας και πράξης.

Μέσα από το κατελημμένο κέντρο αγώνα της Πρυτανείας του ΕΚΠΑ σπάμε την συνεχιστική αντίληψη του διαχωρισμού, επανατοποθετούμε τον αγώνα για την υπεράσπιση του ασύλου και του κοινωνικού του χαρακτήρα στην αιχμή του φοιτητικού αγώνα, κλιμακώνουμε τον αγώνα ενάντια στο ΠΔ85, θέτουμε φραγμούς στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, ζητάμε δικαιοσύνη για τους νεκρούς μας που σκοτώνονται καθημερινά στα νοσοκομεία, στα σύνορα, στα τρένα, στους δρόμους από τις σφαίρες των ένστολων δολοφόνων, επιχειρούμε την δημιουργία ενός ελευθεριακού πόλου μέσα στις σχολές μας.

Από την πρώτη μέρα, επιχειρείται να επιτευχθεί η αναγκαστική εγκατάλειψη της κατελημμένης πρυτανείας από την συνέλευση φοιτητών/τριών, σπουδαστριών/τών & αλληλέγγυου κόσμου μέσα από μια επιχείρηση περικύκλωσης και αποκλεισμού της από την αστυνομία, μέσα από τη συκοφάντηση και την απομόνωση, τη στήριξη των στοιχειωδών όρων διαβίωσης σε αυτήν (φαγητό, θέρμανση, φάρμακα) και της επικοινωνίας με την απαγόρευση εισόδου δημοσιογράφων, δικηγόρου, τον τραμπουκισμό και τις προσαγωγές από την αστυνομία αλληλέγγυου κόσμου, μέχρι και το λιντσάρισμα συναγωνιστή που επιχειρήσει να μας αφήσει τρόφιμα. Ένα σχέδιο που εφαρμόστηκε για πρώτη φορά το 2015 επί πρώτης κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ με υπουργό προστασίας του πολίτη Γ. Πανούση, όπου έπειτα από 18 μέρες με την υπογραφή του πρύτανη καταπάτησαν το πανεπιστημιακό άσυλο και συνέλαβαν 14

αναρχικούς/ες αγωνιστές/τριες που στέκονταν αλληλέγγυοι/ες στον αγώνα των πολιτικών κρατουμένων. Το κράτος έχει συνέχεια καταστέλλοντας, φτωχοποιώντας και δολοφονώντας. Έτσι και σήμερα, ο Πρύτανης Δημόπουλος και το υπουργείο ΠΡΟ.ΠΟ εφαρμόζουν ένα σχέδιο πολιορκίας πολεμικού τύπου που μας θυμίζει περισσότερο την εποχή του μεσαίου παρά τον 21ο αιώνα.

Μας χαροποιεί ιδιαίτερα που για κάποιες και κάποιους η πρυτανεία αποτελεί ένα ζήτημα που χρήζει επίλυσης, παράλληλα μας γεμίζει δύναμη και χαρά που για πολλούς περισσότερους η κατάληψη της πρυτανείας είναι το σημείο συνάντησης της αγωνιστικής μας θέρμης και της ανάγκης μας για συλλογικοποίηση. Η κατάληψη της πρυτανείας του ΕΚΠΑ εδαφικοποιεί τα προτάγματα της κοινωνικής αυτοοργάνωσης, της ταξικής αλληλεγγύης και της μαχητικής αντίστασης. Κόντρα, λοιπόν, στον κλίμα ηττοπάθειας και διαχωρισμού προτάσσουμε την συνέχεια και μαζικοποίηση του κινήματος μέσω των αδιαμεσολάβητων σχέσεων και την σύνδεση αγωνιζόμενων υποκειμένων για μια συλλογική συνείδηση βαθιά ταξική, για έναν ακηδεμόνευτο κίνημα, για την ελευθεριακή οργάνωση στην βάση.

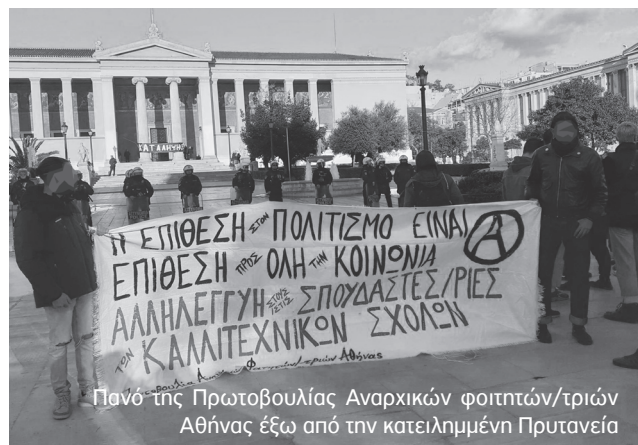
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΕΣ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

**10 100 1000 ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕ-
ΝΗΣ ΣΗΨΗΣ**

**ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩ-
ΝΙΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ Η ΑΣΤΥ-
ΝΟΜΙΑ**

**Συνέλευση φοιτητών/τριών,
σπουδαστών/τριών & αλληλέγγυων της
κατελημμένης πρυτανείας του ΕΚΠΑ**

Η δίκη των συλληφθέντων/εισισων της κατελημμένης Πρυτανείας του ΕΚΠΑ πήρε αναβολή για 21 Σεπτέμβρη.

Πάνο της Πρωτοβουλίας Αναρχικών φοιτητών/τριών Αθήνας έξω από την κατελημμένη Πρυτανεία

Δημόσια Επιστολή προς τον Πρύτανη του ΕΚΠΑ

Το πρωί της Δευτέρας 13/3 η "Κίνηση Φοιτητών/τριών, Σπουδαστριών/ών για την Ελευθεριακή Οργάνωση στη Βάση" κατέλαβε το κτίριο της Πρυτανείας του ΕΚΠΑ, καλώντας σε συγκέντρωση στον χώρο των Προπυλαίων και σε ανοικτή συνέλευση στον χώρο της κατελημμένης Πρυτανείας, ενάντια στις αναδιρθρωτικές πολιτικές που εφαρμόζονται στον χώρο της Παιδείας και του Πολιτισμού. Πολιτικές που ανήκουν σε μια ευρύτερη καταστροφική, δολοφονική πολιτική που προάγει τα κέρδη και εξασθλιώνει την κοινωνία.

Μέσα σε μία ώρα, το κτίριο περικυκλώθηκε από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις. Αυτές παραμένουν στον χώρο των Προπυλαίων και περιμετρικά του κτιρίου, μέχρι και αυτή τη στιγμή. Έτσι οι καταληψίες σπουδαστές/τριες και φοιτητές/τριες βρίσκονται ουσιαστικά σε ομηρία από τα ΜΑΤ χωρίς να μπορεί κανείς να πλησιάσει ακόμα και για να προσφέρει φαγητό ή είδη πρώτης ανάγκης.

Βρισκόμαστε/οι/α εδώ και δύο μήνες στον δρόμο σε πολύμορφο αγώνα ενάντια στην παρατεινόμενη απαξίωση των σπουδών, των εργασιακών δικαιωμάτων μας και της ζωής μας, εκφράζουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας σε κάθε αγωνιστικό εγχείρημα που προωθεί τη συνάντηση και τη συλλογική αντίσταση της κοινωνίας, όπως είναι η κατάληψη της Πρυτανείας.

Στέλνουμε αυτή την επιστολή και ζητάμε να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Χρειάζεται να προβείτε άμεσα σε όποια κίνηση είναι απαραίτητη ώστε να απομακρυνθεί η αστυνομική δύναμη γύρω από την κατελημμένη Πρυτανεία. Σήμερα, σε μια κοινωνία που βράζει πιο πολύ από ποτέ, είναι απαραίτητο να πάρετε θέση υπέρ του ασύλου και να διασφαλίσετε από μεριάς σας ότι δεν θα υπάρξει καμία αστυνομική επέμβαση με στόχο την σύλληψη των ανθρώπων μέσα στην Πρυτανεία. Είναι φοιτητές/τριες πανεπιστημιακών τμημάτων και σπουδαστές/τριες καλλιτεχνικών σχολών. Άνθρωποι που αγωνίζονται για την Παιδεία τους, για την Τέχνη τους, για τις Ζωές τους και τις Ζωές όλων μας.

Εμείς από μεριάς μας στηρίζουμε με κάθε τρόπο την κατελημμένη Πρυτανεία, είτε χορεύοντας μπαλέτο μπροστά στα ΜΑΤ, είτε παράγοντας δημόσιο λόγο, είτε κάνοντας στιδήποτε άλλο χρειαστεί στο πλαίσιο της αλληλεγγύης.

- Κατάληψη της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου
- Κατάληψη Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης (ΚΣΟΤ)
- Κατάληψη Θεάτρου Τσίλερ - Συντονισμός Σπουδαστριών/ων Δραματικών Σχολών
- Κατάληψη ΡΕΞ - Συντονισμός Εργαζομένων στον Χώρο των Τεχνών
- Κατάληψη Ολύμπια - Συντονισμός Εργαζομένων και Σπουδαστών στον Χώρο του Χορού
- Συντονιστικό Κατάληψης Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ)
- Κατάληψη Δραματικής Σχολής Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος (ΚΘΒΕ)
- Συντονισμός Δραματικών Σχολών Θεσσαλονίκης
- Κατάληψη Δραματικής Σχολής του ΔΗ.Π.Ε.Θ. Πάτρας
- Κατάληψη του Θεάτρου Απόλλων (Πάτρα)
- Κατάληψη Σχολής Καλών Τεχνών Ναυπλίου (Τμήμα Θεατρικών Σπουδών και Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών)
- Κατάληψη Ιονίου Πανεπιστημίου
- Πρωτοβουλία Σπουδαστών Σταυράκου

Ο αγώνας ενάντια στο ΠΔ85 να γίνει αγώνας για ζωή και ελευθερία

Στα πλαίσια της ολοκληρωτικής επιβολής ενός ακροδεξιού μοντέλου οργάνωσης της ζωής, μετά την αφαίμαξη των ταξικών αντιστάσεων, την επιβολή νέων αντεργατικών νομοσχεδίων, την χουντική κοπιάς αστυνομοκρατία και την εισαγωγή των ΟΠΠΙ στα πανεπιστήμια, την υγειονομική κρίση και την εξασθλιώση του Ε.Σ.Υ, δε θα μπορούσε η διεξαγωγή του ταξικού πολέμου να μην διαπεράσει και τον χώρο της τέχνης. Με το εν λόγω ΠΔ85, το πτυχίο των αποφοίτων καλλιτεχνικών σπουδών εξισώνεται με το απολυτήριο Λυκείου. Η υποβάθμιση της τέχνης αποτελεί άλλο ένα στοιχείο επίθεσης της εξουσίας στη κοινωνική βάση. Τα αντανάκλαστα του νεολογίων σπουδαστών, των απεργών καλλιτεχνών, και με τον καιρό ευρύτερα μεγάλου κομματιού που υπήρχαν γύρω από τη τέχνη, θέτοντας στην βάση των διεκδικήσεων τους την κατάργηση του εν λόγω νομοσχεδίου, ξεκινάει τον αγώνα με απεργίες, πορείες, καταλήψεις εκφέροντας μια σειρά ζητημάτων. Ζητημάτων που μας αφορούν όλους και όλες και μας τοποθετούν δίπλα και απέναντι στην επιβολή κάθε νέου νομοσχεδίου, κάθε τροπολογίας οποιασδήποτε εξουσιαστικής διαχείρισης, κάθε υπονόμησης της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, στη προσπάθεια να αντιπροτάξουμε έναν κόσμο που θα παλεύει για ζωή και ελευθερία. Το κίνημα των καλλιτεχνών, απεργών, σπουδαστών καταδεικνύει την τελευταία αμυντική γραμμή των καταπιεσμένων ως αιχμιακό, ριζοσπαστικό μέσο διεκδίκησης, πίεσης, αντιπαράθεσης και οργάνωσης της κοινωνικής-ταξικής απερίθωσης των από τα κάτω, την ΚΑΤΑΛΗΨΗ.

[...] Γράφουμε πολύ συχνά για το τι είναι οι καταλήψεις και αναφερόμαστε στις βιβλιοθήκες, το θέατρο, το σινεμά, τις εκδηλώσεις, τις συναυλίες και άλλα πολλά. Και όντως φυσικά είναι και όλα αυτά. Πως άλλωστε θα μπορούσαν να υπάρχουν κοινωνικοί αγωνιστές χωρίς τα τραγούδια, τις παραστάσεις, τις ομιλίες και τα βιβλία τους; Όσο έχουμε ταυτίσει την καθημερινή μας ζωή με τον ίδιο τον αγώνα για έναν καλύτερο κόσμο όλα τα παραπάνω είναι αυτονόητα.[...]

Οι αγώνες που ξεσπούν τα τελευταία χρόνια καταδεικνύουν την ολοένα και πιο ριζοσπαστική προσέγγιση αγώνα από την κοινωνία, θέτοντας διαφορετικές βάσεις απέναντι στην κρατική αυθαιρεσία. Η κρατική τρομοκρατία, η αντιμετώπιση όσων συλλογικοποιούν τις αρνήσεις τους απέναντι στην αδιαφορία και στην θανατοπολιτική που αντικατοπτρίζει την κρατική διαχείριση, δημιουργεί μεγαλύτερα κύματα οργανωμένης αντίστασης και θέτει ελευθεριακά χαρακτηριστικά στη βάση. Οι κατελημμένοι χώροι ανέκαθεν αποτελούσαν το πιο βασικό στοιχείο αντιπαράθεσης, και οι άνθρωποι που τις απαρτίζουμε οφείλουμε να τις υπερασπιζόμαστε σαν ανάσες ελευθερίας μέσα στην αποπνικτική καθημερινότητα.

Σαν αναρχικοί και καταληψίες, αντιλαμβάνομαστε τις καταλήψεις τόσο ως μέσο μαζικής προπαγάνδης του λόγου, των αξιών και της πρακτικής του αγώνα, όσο και ευρύτερα σαν μέσο διεκδίκησης των κοινωνικών-ταξικών αγώνων που διεκδικούν ψύγματα δικαιοσύνης μέσα στο χρεοκοπημένο ηθικά-υλικά-αξιακά καπιταλιστικό σύστημα. Οι αδιαμεσολάβητοι αγώνες των εργατών της ΒΙΟ.ΜΕ, οι όροι αυτοοργάνωσης των καλλιτεχνών, ποτισμένοι στην έννοια της συλλογικότητας, μακριά από κομματικές και ατομικιστικές λογικές, διαμορφώνουν το ειλικρινές πεδίο επικοινωνίας των ανθρώπων και την διεξαγωγή δυναμικών αγώνων που μπορούν να σταθούν στον χρόνο και να μην αφομοιωθούν από κανένα "ηθικό" διαχειριστή και κανέναν εξουσιαστικό σύστημα. Στεκόμαστε δίπλα στον αγώνα των καλλιτεχνών, αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες στις καταλήψεις ως μέσο πάλης, ενάντια στο σκοτάδι, την απάθεια, την κοινωνική δύσπνοια.

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις. Οργάνωση και αγώνας για την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

Τ.Σ. Θεσ/νίκης, ΑΠΟ-Ο.Σ.

ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ
ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις:
- του Βασιλικού Θεάτρου
- του Τσίλερ
- του Ρεξ
- του Κ.Σ.Ο.Τ.
- του Εθνικού
- του Απόλλων

Πέμπτη 23/2
Αγολμα Βενιζέλου
12:00

και στις κατελημμένες
σχολές:
Θεάτρου, Μουσικού,
Κινηματογράφου ΑΠΘ

Απεργία διαρκείας
ΤΩΡΑ!

Αναρχική
Συνέλευση
Φοιτη(ρι)ών
Quietia Movers

ΖΩΝΤΑΝΕΥΟΥΜΕ ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΡΙΑΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

Στην κατ' ευφημισμόν ήσυχη πο-
σλιτεία των εκλογικών ψευδαι-
σθήσεων, μυρίζουν ακόμα τα ίχνη
της φωτιάς που άναψε το σπου-
δαστικό σώμα στις καλλιτεχνικές
σχολές τον περασμένο Δεκέμ-
βριο, και απλώθηκε σε ολόκληρη
τη χώρα με καταλήψεις σχολών
και κεντρικών θεατρικών σκηνών,
διαδηλώσεις, παρεμβάσεις,
συνελεύσεις, εκδηλώσεις. Το ΠΔ
85/2022, με τη θεσμοποίηση της
υποβάθμισης των καλλιτεχνικών

σπουδών, των εργασιακών δικαιωμάτων των καλλιτεχνών και ταυτόχρονα την προώθηση της ιδιωτικοποίησης της ανώτατης εκπαίδευσης, ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε ένα γεμάτο ποτήρι από εντατικές σπουδές και εργοδοτική ασοδοσία. Γεμάτο από ανταγωνισμό και αποκλεισμό και μια κουλτούρα άγριας εκμετάλλευσης που ξεκινάει από την εκπαίδευση στη μαύρη εργασία (με άπειρες ώρες ενεργούς παρουσίας στις σχολές πέραν του προγράμματος σπουδών), για να περάσει στην απλήρωτη και αδήλωτη εξοντωτική δουλειά, στη σιωπή, την υποτακτικότητα, την ανοησία της αναγνωρισιμότητας και της απορρόφησης από την πολιτιστική αγορά. Γεμάτο σα φιδοφωλιά για την εκκόλαψη κακοποιητικών συμπεριφορών, από ανθρώπους σε θέση εξουσίας, που στην πιο ακραία τους εκδοχή φανερώθηκαν αποτρόπαιες και εγκληματικές.

Σε έναν πεζόδρομο του κέντρου της πόλης, στα σκαλιά του μεγάλου θεάτρου του Ηρωδείου, όπου τους προσεχείς μήνες πλήθος αποφοίτων λυκείου θα χειροκροτηθούν με ενθουσιασμό, κουβαλάμε μια μικρή σπίθα. Σαν κι αυτή που σιγοκαίει μέσα στις καρδιές όλων όσων τους τελευταίους μήνες βρεθήκαμε μαζί στον δρόμο. Για να μοιραστούμε ένα δώρο που συνοψίζεται σε ένα μήνυμα: Ο αγώνας συνεχίζεται! Η αγάπη μας για την άγρια και πολλές φορές κουρασμένη ομορφιά της εξεγερμένης καλλιτεχνικής αξιοπρέπειας δεν θα ξεδιψάσει ποτέ!

Και μαζί με τούτο κρατάμε και μερικά σημάδια, για να μη χάσουμε τον δρόμο:

- Η Κοινή Υπουργική Απόφαση που τάχα ήρθε να δώσει λύση στα προβλήματα που δημιούργησε το ΠΔ ήταν ένας εμπαιγμός. Καμιά χαρά για τα ψίχουλα που τίναν από το τραπέζι των υπουργικών συμβουλίων τους. Τα αιτήματά μας για διαβάθμιση των πτυχίων μας, για την οχύρωση των εργασιακών δικαιωμάτων μας, για τον σεβασμό στη σπουδή και τον κόπο μας παραμένουν.

- Οι fast track νομοθετικές ρυθμίσεις που αφορούν τάχα την αντιμετώπιση των παθογενειών στους χώρους μας, δεν μας καλύπτουν. Το αίτημά μας για συλλογικές συμβάσεις είναι πάγιο, παραμένει ακάλυπτο, και το μόνο που

μένει είναι να εμπλουτίσουμε την ατζέντα των διεκδικήσεων μας, ενάντια στον θεσμικό αποκλεισμό και την εξοντωτική μας αντιμετώπιση στο πλαίσιο της σπουδής και της εργασίας.

- Τα τελεσίγραφα του Ε.Θ. ενάντια στην κατάληψη Ρεξ απηχούν τον Πολιτισμό που υπηρετούν οι κυρίαρχοι θεσμικοί φορείς, όπως το συγκεκριμένο Δ.Σ. που απείλησε με εκκένωση και διακοπή ηλεκτροδότησης ένα εγχείρημα που αποτέλεσε αναφορά για τόσους ανθρώπους, που το πλήθος τους μόνο να ονειρεύονται θα μπορούν τα ταμεία του θεσμού για κάθε επόμενη σεζόν του. Μας έλειψε έστω μια νύχτα στο σκοτάδι, σαν αυτό που φέρουν στην ευυπόληπτη κρίση τους οι εμπνευστές εκείνων των τελεσιγράφων, για να το εκθέσουμε στο φως των φακών και των κεριών μας και στη συνείδηση ολόκληρης της κοινωνίας στην οποία οι ίδιοι απευθύνονται με το αζημίωτο.

- Κρατάμε στη μνήμη μας τις 18 μέρες που ενώσαμε τις φωνές μας στον χώρο των Προπυλαίων κόντρα στον αστυνομικό αποκλεισμό της Πρωτανείας του ΕΚΠΑ που καταλήφθηκε από μέρος του φοιτητικού και σπουδαστικού σώματος, την Κίνηση Φοιτη(ρι)ών, Σουδαστ(ρι)ών για την ελευθεριακή οργάνωση στη βάση, στο πλαίσιο ενός κοινού αγώνα ενάντια στο ΠΔ 85, την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και την δολοφονική κερδοσκοπική πολιτική που οδήγησε στο κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα των Τεμπών. Εκφράζουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στις/ους διωκόμενες/ους της κατελιμμένης Πρωτανείας που εκκενώθηκε στις 30 Μαρτίου με την πρωτανική αρχή να δίνει τη δημόσια συγκατάθεσή της στην καταπάτηση του πανεπιστημιακού ασύλου από την αστυνομία. Οι 10 φοιτητές/τριες σποδαστές/τριες, ανάμεσα στα και ένας αλληλέγγυος, δικάζονται για την αγωνιστική τους επιλογή στις 9/5/2023. Θα είμαστε εκεί.

- Απευθύνουμε το πιο εξεγερμένο, πει-

σματάριο και αλληλέγγυο Grand Jete στον αγωνιζόμενο κόσμο του χώρου του χορού που για 42 μέρες δημιούργησε μια πολύμορφη στέγη στην κατάληψη του θεάτρου Ολύμπια, μέχρι τα δημερώματα της 6ης Απριλίου που εκκενώθηκε από την αστυνομία με την ενεργή συνδρομή της Δημοτικής Αρχής που έχει τη διοικητική ευθύνη του θεάτρου. Οι 10 χορεύτριες/ές που συνελήφθησαν κατά την επιχείρηση εκκένωσης δικάζονται για την αγωνιστική τους επιλογή στις 2/11/2023. Θα είμαστε εκεί.

- Απευθύνουμε το πιο θορυβώδες σινιάλο αλληλεγγύης στο αγωνιστικό σπουδαστικό σώμα της Δραματικής Τέχνης που, με την ακούραστη ευρηματικότητα και τη συλλογική ορμή του, έφερε συλλογικές διεκδικήσεις χρόνων στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό. Δώσατε μια άλλη αξία σε ονόματα που στο πλαίσιο μια ασφυκτικής καθημερινότητας, δεν είναι παρά διακριτικοί τίτλοι θεσμικών πολιτιστικών φορέων. Για πολύ πολύ καιρό, όταν θα ακούμε Δραματική σχολή Ερήνης Παππά, θέατρο Τσίλλερ, Δραματική σχολή ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας, Θέατρο Απόλλων, Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ, Βασιλικό θέατρο, θα φέρνουμε στο νου μας την εικόνα μιας υψωμένης γροθιάς.

Πορεία καλλιτεχνών και αλληλέγγυων μετά τη συγκέντρωση έξω από το δημαρχείο Αθηνών, η οποία έφτασε έξω από το θέατρο Ολύμπια, που εκκενώθηκε την ίδια μέρα από αστυνομικές δυνάμεις και συνελήφθησαν 10 χορευτές/τριες της κατάληψης.

- Δεν ξεχνάμε την αναντίστοιχη με τους κληρούς στάση των θεσμικών εκπροσώπων του κλάδου που συνδέεται οργανικά με το αγωνιζόμενο σπουδαστικό σώμα των Δραματικών Σχολών: παρά τη στήριξη στο δημόσιο πεδίο και τη δημιουργία εντυπώσεων μιας κατ' επίφαση ενότητας, σε τρεις διαδοχικές γενικές συνελεύσεις του ΣΕΗ το αίτημα της πολυήμερης απεργίας καταψηφίστηκε, δίνοντας άπλετο χώρο στην κυβερνητική αναληψία απέναντι στα αιτήματα του αγώνα. Η κρίση μας για την αγωνιστική ανεπάρκεια της διοίκησης του σωματείου και όσων έσπευσαν να καλυφθούν από την τοποθέτησή της, βρίσκεται σε άρρηκτη σύνδεση με την ευθύνη μας να στηρίξουμε τα

κατειλημμένα εγχειρήματα που επιχειρήσαν να εμψυχώσουν στην πράξη έναν αγώνα διάρκειας.

- Και βέβαια δεν πρέπει να ξεχάσουμε την προσπάθεια ξεπεράσματος αυτής της ανεπάρκειας από τους ηθοποιούς του ΚΘΒΕ, που προχώρησαν σε τριήμερη κατάληψη του κτιρίου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών και της Μονής Λαζαριστών, στη Θεσσαλονίκη.

- Κρατάμε στη μνήμη μας την αποφασιστική χειρονομία παραίτησης των καθηγητών στις σχολές του Εθνικού Θεάτρου, του ΚΘΒΕ και του ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας. Οι παρακαταθήκες του αγώνα είναι πολύτιμες όταν οι συντελεστές του στέκονται στο ύψος των περιστάσεων.

- Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στην Πρωτοβουλία Σπουδαστών Σταυράκου που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της προάσπισης των απειλούμενων κινηματογράφων Άστορ και Cine Ideal, στο πλαίσιο της προώθησης των σπουδαστικών και κλαδικών αιτημάτων στο χώρο του σινεμά. Δεν ξεχνάμε τις κάμερες και την παρουσία σας σε κάθε χαρμόσυνη η εξοργιστική στιγμή στον δρόμο, από την αποτύπωση διαδηλώσεων, παρεμβάσεων, εκδηλώσεων, μέχρι αυτή των αστυνομικών επιθέσεων σε διαδηλώσεις και καταλήψεις.

- Είμαστε μαζί με τις φοιτήτριες/ες καλλιτεχνικών σπουδών που δυνάμωσαν με τη δική τους φωνή τον αγώνα.

Με αυτά στο νου και την καρδιά μας, κρατάμε την επιφύλαξη να μας έχουν διαφύγει στιγμές που δεν προλάβαμε να αποτυπώσουμε σε τούτες τις γραμμές.

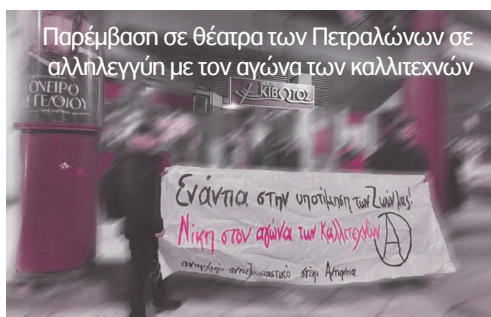
Ένα μεγάλο ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ στους χώρους των αφηγητών, των κουκλοπαιχτών, των χορευτών, των μουσικών, των κινηματογραφιστών, των ηθοποιών, των συναγωνιστών καλλιτεχνών που κρατούν τα όνειρά μας ζωντανά. Σε αυτόν τον Πολιτισμό κλείνουν τον δρόμο και για αυτόν τον Πολιτισμό αγωνιζόμαστε.

“Και δε λέμε εγώ που κι εγώ τι, γιατί δεν είμαστε πρόσωπα, αλλά δρόμοι, που δοκιμάζονται και κρίνονται, ερημώνουν ή ξαναίγονται, συνομιλούν”

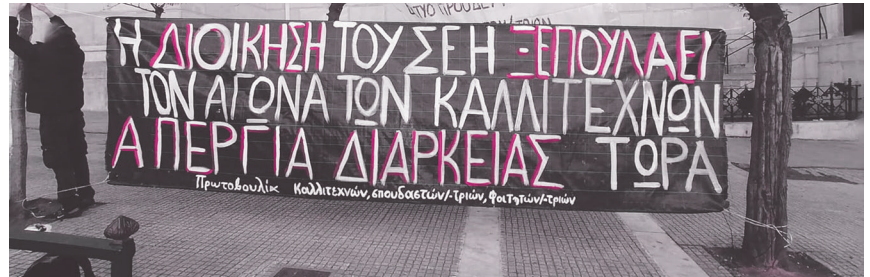
Ο αγώνας συνεχίζεται!

Ελευθεριακή Πρωτοβουλία καλλιτεχνών

Κείμενο που μοιράστηκε σε παρέμβαση που πραγματοποιήσε η Ελευθεριακή Πρωτοβουλία Καλλιτεχνών, το απόγευμα της Πέμπτης 13 Απριλίου, στα σκαλιά που οδηγούν στο Ηρώδειο, στη Διονυσίου Αεροπαγίτου

Όχι στη συγκάλυψη της ταξικής συνεργασίας και στην εκμετάλλευση των αγώνων από τα κάτω!

Στους καιρούς που οι κεντρικές θεατρικές σκηνές της χώρας τελούν υπό κατάληψη, που οι δραματικές σχολές του Εθνικού, του ΚΘΒΕ και του ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας τελούν επίσης υπό κατάληψη και το διδακτικό προσωπικό έχει παραιτηθεί ούσσωμο, που πολλές ιδιωτικές Δραματικές Σχολές βρίσκονται σε καθεστώς αποχής από τα μαθήματα, που τη σκυτάλη των καταλήψεων παίρνουν φοιτητές καλλιτεχνικών σπουδών στα δημόσια πανεπιστήμια, και η αντίσταση στην επιβολή της υποβάθμισης των σπουδών, των εργασιακών δικαιωμάτων και της ζωής των καλλιτεχνών ολοένα εξαπλώνεται, δεν μπορούμε να μην αναγνωρίσουμε το έλλειμμα αγωνιστικότητας που επιδεικνύουν οι θεσμικοί εκπρόσωποι των εργαζομένων του κλάδου των ηθοποιών, στον οποίο ανήκουν οι σπουδαστές που βρέθηκαν στην πρωτοπορία αυτού του αγώνα και σήμερα άλλοι βρίσκονται μπροστά στον οριστικό κίνδυνο να χάσουν το έτος τους, ενώ άλλοι υφίστανται μεγάλες πιέσεις προκειμένου να εγκαταλείψουν τον δρόμο του αγώνα και να γυρίσουν πίσω στις αίθουσες διδασκαλίας,

Παρά το γεγονός ότι η έκκληση της διοίκησης για μαζική συσπείρωση του κλάδου και η μαζική συμμετοχή στη γενική συνέλευση του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών τη Δευτέρα 13/2 παρουσιάστηκαν ως κάτι αγωνιστικό και ελπιδοφόρο μόνο αυτό δεν ήταν. Το αποτέλεσμα της διαδικασίας, που περιλάμβανε υπό όρους 24ωρη απεργία την Παρασκευή 17/2 (η οποία τελικά μετά τη συνάντηση με τον πρωθυπουργό και την εξαγγελία για έκτακτη νομοθετική ρύθμιση ανακοινώθηκε πως θα γίνει) ήταν μία ξεκάθαρη και μεθοδευμένη απόκρουση του πλαισίου δύο παρατάξεων που περιλάμβανε πενήδημερη απεργία σε έμπρακτη στήριξη του αγώνα διάρκειας των σπουδαστών, των συναδέλφων καθηγητών των Δρα-

ματικών Σχολών που παραιτήθηκαν από τις θέσεις τους, του κύματος καταλήψεων σκηνών και σχολών, από εργαζόμενους, φοιτητές και σπουδαστές.

Στους καιρούς που το ζήτημα του πο-

λιτισμού και άρα οι συλλογικές διεκδικήσεις του σωματείου βρίσκονται στην κορυφή κεντρικής πολιτικής ατζέντας χάρις στον επίμονο, διαρκή και ευρηματικό αγώνα των σπουδαστών η μαζική συμμετοχή στη Γ.Σ. απηκούσε δυστυχώς την προστασία των ιδιωτικών συμφερόντων στις θεατρικές σκηνές και τα σεί των σήριαλ. Αρκεί μία ματιά στους αριθμούς: Στη συνέλευση που είχε προηγηθεί την 1η Φλεβάρη η πρόταση για απεργία διάρκειας, που προέκυψε μέσα από την έκκληση σπουδαστών που ζήτησαν την επείγουσα έμπρακτη συστράτευση στον αγώνα τους, είχε λάβει 113 ψήφους έναντι 132 που υποστήριξαν τον δρόμο της 24ωρης. Στη ΓΣ της 13ης Φλεβάρη η υπό όρους 24ωρη απεργία υπερψηφίστηκε 345 ψήφους (!) έναντι των 169 που υποστήριξαν τον δρόμο της πενήδημερης.

Είναι προφανές ότι ένας αγώνας διάρκειας έχει κόστος. Το κόστος αυτό το έχουμε αναλάβει όλοι όσοι συμμετέχουμε σε αυτόν, αναζητώντας συλλογικά απαντήσεις στα εμπόδια που συναντάμε. Δεν μιλάμε λοιπόν “εκ του ασφαλούς” και από τα σπίτια μας, αλλά από τους δρόμους.

Από τη θέση μας, δεν μπορούμε να συμεριετούμε και να συγκάλυψουμε το γεγονός ότι θεσμικοί εκπρόσωποι εργαζομένων σε θέσεις κλειδιά στον χώρο του πολιτισμού, όπως είναι οι θεατρικές σκηνές και η τηλεόραση, αναφέρονται στους αγώνες σπουδαστών και καλλιτεχνών, γιατί δεν θέλουν αλλά και δε μπορούν να αγνοήσουν την κοινωνική τους απήκηση, ωστόσο δεν αναλαμβάνουν την ιστορική ευθύνη που τους αναλογεί.

Απέναντι στον δρόμο της ιδιώτευσης διαλέγουμε τον δρόμο του αγώνα!

Πρωτοβουλία καλλιτεχνών, σπουδαστών/τριών, φοιτητών/τριών

Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΘΕΣΜΙΚΗ TRAFFICKING - ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ - (ΠΑΙΔΟ)ΒΙΑΣΜΟΙ

Η δολοφονική επίθεση με μαχαίρι που δέχτηκε η 12χρονη μαθήτριά από τα Σεπόλια από άγνωστο μέσα στο σπίτι που διαμένει., έρχεται ως συνέχεια μιας σειράς περιστατικών τρομοκρατήσεων τόσο της ίδιας όσο και της οικογένειάς της. Από την προφυλάκιση της μητέρας της, τον έλεγχο από αστυνομικές δυνάμεις με όπλα κατά τη διάρκεια της μεταφοράς της από την Αθήνα στη νέα της κατοικία και ενώ επέβαινε ήδη σε όχημα της ασφάλειας, την γνωστοποίηση της πόλης όπου μετακόμισε και του σχολείου στο οποίο φοιτά από την υφυπουργό εργασίας Δόμνα Μιχαηλίδου στη βουλή και τα ΜΜΕ, την επίθεση από αγνώστους με πέτρες στο σπίτι που πλέον μένει και την τρομοκράτηση του αδερφού της έξω από την κατοικία τους από έναν επιβαίνοντα μηχανής, όπου επί της ουσίας τον απείλησε να σιωπήσει. Ενώ όσον αφορά τις δικαστικές αρχές, λίγες μέρες πριν τη δολοφονική επίθεση, η ανακρίτρια που έχει αναλάβει την υπόθεση, αρνήθηκε να εξετάσει νέα στοιχεία που έχει να εισφέρει η 12χρονη για πρόσωπα, τα οποία αναγνώρισε ως βιαστές της. **Οι συνεχείς απειλές και επιθέσεις που δέχεται η 12χρονη και η οικογένειά της είναι αναπόσπαστο κομμάτι της προσπάθειας συγκάλυψης του κυκλώματος trafficking από τους μηχανισμούς του κράτους και του ξεπλύματος των διακινητών και (παιδο)βιαστών της από την αστική δικαιοσύνη.** Όπως εξάλλου συμβαίνει και στην περίπτωση του μπάτσου-βιαστή Μπουγιούκου, που αφού καταδικάστηκε για μαστροπεία, αφέθηκε ελεύθερος με αναστολή και σήμερα απειλεί ανοικτά τις δύο κοπέλες που τόλμησαν να σπάσουν τη σιωπή.

Στις αρχές του Οκτώβρη ήρθε στο φως της δημοσιότητας μία ακόμη φρικιαστική υπόθεση σεξουαλικής βίας και trafficking. Μία 12χρονη μαθήτριά στα Σεπόλια, λόγω οικονομικών δυσκολιών στο σπίτι της, αναγκαζόταν να δουλεύει στο παντοπωλείο της γειτονιάς, εξασφαλίζοντας κάποια χρήματα για την οικογένειά της. Ο 53χρονος Ηλίας Μίχος, ιδιοκτήτης του καταστήματος, με διασυνδέσεις στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, άτομο με πολλές γνωριμίες και χρήματα, βίαζε κατ' εξακολούθηση τη 12χρονη και την εξέδιδε σε άλλους παιδοβιαστές. . Ενώ ήταν φανερό πως πρόκειται για κύκλωμα σωματεμπορίας, που στοχοποιεί ευάλωτα από ταξική και κοινωνική άποψη παιδιά, και μολοντί από τις επικοινωνίες του Μίχου αποδείχτηκε ότι υπήρχαν τουλάχιστον 210 βιαστές και υποψήφιοι βιαστές του παιδιού, πολύ γρήγορα οι προβολείς στράφηκαν απέναντι στη μητέρα του κοριτσιού. Αρχικά, η σύζυγος του κατηγορούμενου, αναπληρώτρια πρόεδρος της 4ης κοινότητας του Δήμου Αθηναίων με τη ΝΔ και μέλος του ΔΣ του βρεφοκομείου Αθηνών επιχειρήσε να δωροδοκήσει τη μητέρα της

12χρονης, προκειμένου να εξασφαλίσει τη σιωπή της, σύμφωνα με μαρτυρία της ίδιας. Στη συνέχεια, και ενώ η μητέρα είχε κάνει την καταγγελία στις αρχές, ο Μίχος επιχειρήσε να την εμπλέξει ως συνεργό και οι δικαστικές αρχές την προφυλάκισαν. Με αυτό τον τρόπο, αφενός στράφηκε μια μεγάλη μερίδα του κοινού απέναντι στη μάνα, με βάση όλα τα πατριαρχικά στερεότυπα, αφήνοντας στο απυρόβλητο τους παιδοβιαστές, και αφετέρου, το ακόμα σημαντικότερο είναι ότι έτσι εκβιάζεται το ίδιο το παιδί, αφού βλέπει τις απειλές του βιαστή να πραγ-

[Αθήνα] Πορεία αλληλεγγύης στην 12χρονη μαθήτριά, η οποία ξεκίνησε από το υπουργείο εργασίας και κατέληξε στο Μοναστηράκι

ματοποιούνται. Εκείνος την τρομοκρατούσε να μη μιλήσει γιατί αλλιώς θα κατέστρεφε την ίδια και την οικογένειά της. Και το κράτος πραγματοποίησε αυτήν ακριβώς την απειλή όταν στις 19 Δεκεμβρίου προφυλάκισε τη μητέρα της. Στις 24 Γενάρη το αίτημά της για αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους, απορρίφθηκε και έτσι εκείνη επέλεξε να ξεκινήσει απεργία πείνας διεκδικώντας την αποφυλάκιση της ώστε να βρεθεί κοντά στα παιδιά της.

Όλο αυτό το διάστημα, το κράτος και οι θεσμοί του φαίνεται να μη δείχνουν κανένα ενδιαφέρον για την ψυχική και σωματική υγεία του κοριτσιού, αλλά ούτε και για την εξέλιξη της υπόθεσης. Πριν από λίγες μόνο βδομάδες η υφυπουργός εργασίας και κοινωνικών υποθέσεων Δόμνα Μιχαηλίδου σε ανακοίνωσή της στη Βουλή έβγαλε σε κοινή θέα όλα τα στοιχεία για το πού βρίσκεται σήμερα η 12χρονη στοχοποιώντας την ακόμη μία φορά, ενώ επιδόθηκε σε ένα μαραθώνιο ψεμάτων προκειμένου να αποδείξει τις ανύπαρκτες κρατικές παροχές και την κρατική πρόνοια απέναντι στην 12χρονη και τα αδέρφια της. Αντίθετα, όλο αυτό το διάστημα το κορίτσι ουσιαστικά κάθε τόσο «ανακρινόταν» στην Ασφάλεια, χωρίς καμία πραγματική μέριμνα για το γεγονός ότι πρόκειται για ανήλικο παιδί που έχει υποστεί κακοποίηση. Οι

συνθήκες αυτές συνιστούν και τρομοκράτηση και απόπειρα φήμωσης, όχι μόνο για το ίδιο το παιδί, αλλά και για κάθε άτομο, προεικονίζοντας τι μπορεί να συμβεί σε όποια και όποιον σπάσει τη σιωπή.

Η διαχείριση της συγκεκριμένης υπόθεσης, όπως και δεκάδων άλλων από το κράτος και την αστική δικαιοσύνη επιβεβαιώνει τον καταλυτικό ρόλο των θεσμών στην καλλιέργεια, την αναπαραγωγή και τη συγκάλυψη της πατριαρχικής βίας. Οι δολοφόνοι του Ζακ Κωστόπουλου/Zackie Oh έπεσαν στα μαλακά, καθώς οι δικαστικές αρχές αρνήθηκαν να μετατρέψουν την κατηγορία σε ανθρωποκτονία, ενώ οι συνεργοί τους, μπάτσοι που περνούσαν χειροπέδες κλωτσώντας παράλληλα τον ημιθανή πλέον Ζακ αθώωθηκαν πλήρως. Ο παιδοβιαστής Λι-

γνάδης, τα θύματα του οποίου υπέστησαν εξευτελιστική μεταχείριση και εκφοβισμό μέσα στη δικαστική αίθουσα, αποφυλακίστηκε αμέσως μετά το πέρας της δίκης, ενώ κρίθηκε ένοχος. Οι βιαστές της Γεωργίας Μπίκα στη Θεσσαλονίκη απαλλάχθηκαν με βούλευμα που αμφισβητεί την εγκυρότητα της κατάθεσης του θύματος και στέκεται στο πλευρό των θυτών. Στην υπόθεση της Ε. που βρέθηκε έγκλειστη στο διαμέρισμα του μαστροπού μπάτσου Δ. Μπουγιούκου στην Ηλιούπολη και κατάφερε να δραπετεύσει, χάρη στο κουράγιο της και στην αλληλεγγύη μιας εργαζόμενης σε καφέ της περιοχής, που δεν έκλεισε τα μάτια, οι θύτες κυκλοφορούν ελεύθεροι. Λίγο καιρό πριν, ο ιδιοκτήτης της επιχείρησης «Χωριάτικο», αθώωθηκε μαζί με άλλα 19 μέλη της συμμορίας σωματέμπορων, μέσα στην οποία δρούσε και μπάτσος, αφού οι γυναίκες που κατήγγειλαν τους βασανιστές τους είχαν ήδη απελαθεί από τη χώρα και δεν μπόρεσαν να καταθέσουν. Οι μπάτσοι που βίασαν τη 19χρονη στο Α.Τ. Ομόνοιας κυκλοφορούν ελεύθεροι, παρότι έχει ασκηθεί δίωξη εναντίον τους, ενώ από την πρώτη στιγμή προβάλλεται και πάλι στα ΜΜΕ ένα αφήγημα που ξεπλένει τους βιαστές και ενοχοποιεί την κοπέλα που βίωσε την κακοποίηση. Μόλις πριν μερικές ημέρες, ο γνωστός ηθοποιός Π.Φιλιππίδης και ενώ καταδικάστηκε σε 8 χρόνια κάθειρξης για

δύο απόπειρες βιασμού παραμένει ελεύθερος καθώς το δικαστήριο χορήγησε αναστέλλουσα δύναμη στην έφεση και μάλιστα έχει δώσει εντολή στο δικηγόρο του να μηνύει όποιον τον αποκαλεί βιαστή;

Δολοφόνοι, παιδοβιαστές, κατά συρροή βιαστές, μαφιόζοι & ναρκέμποροι χαίρουν της προστασίας της κυβέρνησης & της δικαιοσύνης. Οι μηχανισμοί της αστικής δικαιοσύνης, μιας «δικαιοσύνης» ταξικής και πατριαρχικής, που βρίσκεται εκεί για να διώκει & να φυλακίζει όσους & όσες αντιστέκονται στη κρατική-καπιταλιστική βαρβαρότητα, που καταδικάζει σε εγκλεισμό στα κελιά των φυλακών χιλιάδες φτωχούς και περιθωριοποιημένους, είναι κομμάτι ενός συστήματος που προωθεί τον κοινωνικό κανιβαλισμό, την πατριαρχική και εν γένει την εξουσιαστική βία, προστατεύοντας τους ισχυρούς και τα εγκλήματα τους, τρομοκρατώντας και ρίχνοντας στην πυρά του κανιβαλισμού όσες και όσους τολμούν να την αμφισβητήσουν.

Τα παραπάνω δεν αποτελούν μεμονωμένα περιστατικά, αλλά το ενιαίο μήνυμα που στέλνεται από το κράτος και τους μηχανισμούς του είναι απέναντι σε όσες σπάνε τη σιωπή και σε όσες επιχειρήσουν να τολμήσουν κάτι αντίστοιχο: εκδικητικό και τρομοκρατικό. Νομιμοποιεί-

ται η διαχείριση των μπάτσων σε κάθε περίπτωση, οι οποίοι από την πρώτη στιγμή συμβάλλουν προς την κατεύθυνση της συγκάλυψης και δηλώνεται ξεκάθαρα πως οι βιαστές είναι στο απυρόβλητο και χαίρουν υψηλής προστασίας και καλούνται τα θύματα λίγο - πολύ να το βουλώσουν για να μη βρεθούν και μπλεγμένες! Η όξυνση των περιστατικών έμφυλης βίας είναι κομμάτι της επέλασης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και

η αστική δικαιοσύνη, μαζί με τα Μ.Μ.Ε έχουν αναλάβει να κάνουν ξεκάθαρα αυτό το μήνυμα, μέσω από τη διαχείριση των υποθέσεων που αφορούν έμφυλη και σεξουαλική βία. Το «κύκλωμα» που βιάζει, κακοποιεί, δικακνεί σε δίκτυα trafficking, συγκάλυπτει τα εγκλήματά του και απειλεί τα θύματα να σιωπήσουν, το ίδιο σύστημα που πνίγει ανθρώπους στα σύνορα, δεν είναι άλλο από το ίδιο το κράτος και τους μηχανισμούς του. Εκείνο που οπλίζει τα χέρια των βιαστών και δολοφόνων, και ξεπλένει τα εγκλήματά τους είναι ένα ολόκληρο σύστημα, που έχει όνομα και λέγεται πατριαρχία, κράτος και καπιταλισμός. Οι δράστες γαλουχούνται, ενθαρρύνονται, οπλίζονται και στο τέλος καλύπτονται και δικαιολογούνται από τις κυρίαρχες αξίες και τους ίδιους τους μηχανισμούς. Γιατί η έμφυλη βία είναι συστημική βία και αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Γιατί είναι οι ίδιοι οι κρατικοί φορείς που υπερφίαλα διατυμπανίζουν ότι νοιάζονται για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, που καθημερινά αναπαράγουν την καταπίεσή τους.

Ο αγώνας ενάντια στην πατριαρχία, που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του κυρίαρχου συστήματος, όπως και σε κάθε μορφή εξουσίας είναι διαρκής και είναι μέρος του συνολικότερου αγώνα που δίνουμε ενάντια στην καταπίεση, την εκμετάλλευση και την υποτίμηση της ζωής μας ως αναρχικές, ως αγωνιζόμενες και ως γυναίκες. Και σαν τέτοιος, δεν μπορεί να βασίζεται στην αλλαγή της στάσης από μεριάς των θεσμών της εξουσίας αλλά δίνεται στον δρόμο αντιεραρχικά, αδιαμεσολάβητα,

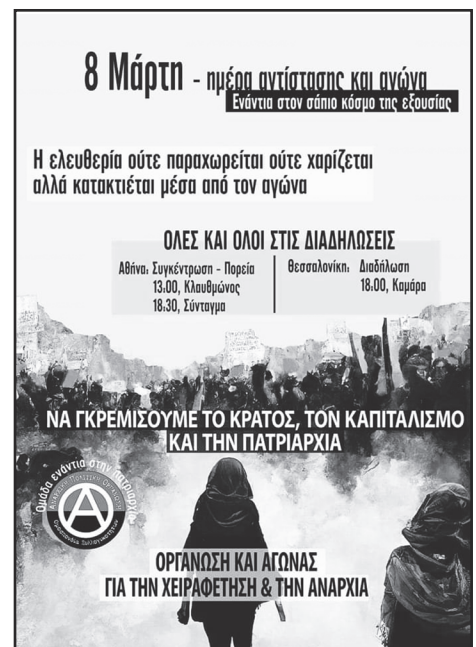

με αλληλεγγύη και μαχητική αντίσταση. Γι' αυτό απέναντι στη ζοφερή πραγματικότητα που μας επιφυλάσσουν οι εξουσιαστές σε ολόκληρο τον πλανήτη, προτάσσουμε την οργάνωση των από τα κάτω και τη διεκδίκηση όσων μας ανήκουν, την οργανωμένη ταξική απειθείωση των εκμεταλλεζόμενων. Αγωνιζόμαστε για να καταστρέψουμε κάθε μορφή εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο και να φωνάξουμε μαζί με τις αδερφές μας σε όλο τον κόσμο ότι καμία δολοφονία και καμία κακοποίηση δε θα μείνει αναπάντητη, ότι η συλλογική φωνή μας μπορεί να σπάσει όλα τα δεσμά και να ρίξει όλα τα τείχη. Να φωνάξουμε ότι καμία γυναίκα που αγωνίζεται δεν είναι μόνη και θα παλέψουμε όλες μαζί μέχρι να καταφέρουμε να κάνουμε τη φλόγα, φωτιά και να κάψουμε συθέμελα το σάπιο εξουσιαστικό πατριαρχικό σύστημα. Μέχρι να φτιάξουμε έναν κόσμο που δε θα περισσεύει κανείς και καμιά μας.

ΚΡΑΤΟΣ-ΜΜΕ-ΜΠΑΤΣΟΙ-ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΟΛΟΙ ΣΥΓΚΑΛΥΠΤΟΥΝΕ ΤΟΝ ΚΑΘΕ ΒΙΑΣΤΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ - ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία | Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

8^Η ΜΑΡΤΗ – ΗΜΕΡΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΑΠΙΟ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ MUNDO NUEVO ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΣΤΙΣ 16 ΜΑΡΤΗ

ΔΕΝ ΘΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ ΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ

Ανθρώπινο λάθος, αστοχία υλικού, ατομική ευθύνη, κακιά στιγμή, τα «Τέμπη», όποια δικαιολογία κι αν μεταχειρίστηκε το μπλοκ εξουσίας για να αποκρύψει τις ευθύνες του για το φρικτό δυστύχημα των Τεμπών, χρησιμοποιώντας ως υποχείρια τα ΜΜΕ, η αλήθεια είναι ότι ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟ.

Οι τεράστιες κινητοποιήσεις σε όλη την Ελλάδα ειδικότερα την 8η Μάρτη αλλά και οι σημερινές απεργιακές συγκεντρώσεις απέδωσαν τις ευθύνες για το δυστύχημα που κόστισε τη ζωή 57 ανθρώπων ως όφειλαν: στο κράτος, το πολιτικό προσωπικό, την εταιρεία διαχείρισης των σιδηροδρόμων. Η ίδια η κοινωνική βάση κατανόησε και κατήγγειλε τη σύγκρουση στα Τέμπη ως ένα κρατικό και καπιταλιστικό έγκλημα.

Και είναι τέτοιο γιατί μόνο η ασύλληπτη κρατική αδιαφορία για τις ανθρώπινες ζωές συνδυασμένη με το πάθος για όλο και μεγαλύτερα κέρδη των ιδιωτικών εταιρειών μπορούσαν να διαμορφώσουν τις προϋποθέσεις και τελικά να διαπράξουν αυτό το μαζικό έγκλημα.

Τούτο το έγκλημα δεν είναι ασφαλώς το πρώτο που συντελείται, το κράτος και οι πολιτικοί ιθύνοντες όλων των αποχρώσεων έχουν μια ατελείωτη σειρά παρόμοιων παραδειγμάτων, από την ελλιπέστατη διαχείριση στις περιπτώσεις φυσικών καταστροφών είτε ακόμα στην απολύτως συνειδητή εγκληματική πολιτική έναντι των μεταναστών ή με

τα ολοένα και πιο συχνά φαινόμενα αστυνομικής βίας, η οποία νομιμοποιήθηκε τη δολοφονική της δράση εναντίον των απόκληρων όπως ο Φραγκούλης ή ο Σαμπάνης.

Η συγκέντρωση της οργής στη συγκεκριμένη περίπτωση έχει να κάνει με το αδιανόητο της φύσης του συμβάντος, το οποίο αποδεικνύει αν μη τι άλλο ότι είναι απολύτως αδύνατον να συνεχίζει να αποφασίζει για τη ζωή μας αυτή η εγκληματική κλίκα δολοφόνων και απατεώνων που αποκαλείται «κυβέρνηση». Το έγκλημα στα Τέμπη αποκάλυψε όλη τη σαθρότητα του κράτους και της λογικής του κέρδους. Άπειροι εργαζόμενοι σε πόστα υψηλής ευθύνης, μονές βάρδιες για τη μείωση του εργατικού κόστους, απόλυτη αδιαφορία για τα πρωτόκολλα ασφαλείας, καμία πολιτική ευθύνη για την κατάσταση που οδήγησε τόσους δεκάδες ανθρώπους σε έναν απρόσμενα βίαιο και ακατανόητο χαμό.

Λέμε εδώ και χρόνια ότι η απομείωση της αξίας της ανθρώπινης ζωής όπως συντελείται από τις διαχρονικά εγκληματικές πολιτικές του κράτους και τις επιταγές του κεφαλαίου διαμορφώνουν ολοένα πιο δολοφονικά περιβάλλοντα. Σήμερα η αίσθηση στην κοινωνική βάση είναι ότι έχουμε βρεθεί στη μέση ενός ακήρυχτου πολέμου. Και όντως έτσι είναι, πρόκειται για τον αέναο και ανηλεή πόλεμο που έχει κηρύξει η κυριαρχία στις υποτελείς τάξεις, στους εργαζόμενους, τους φτωχούς, τους νέους.

Η αντίσταση ωστόσο πλέον σε αυτό το επικίνδυνο και απάνθρωπο καθεστώς έχει πάρει έναν χαρακτήρα πολύ πιο μαζικό, πιο συνειδητοποιημένο, πιο ριζοσπαστικό. Οι τεράστιες συγκεντρώσεις κόσμου που διαμαρτύρεται για το έγκλημα στα Τρένα, συνά-

ντησαν τις πρωτοφανείς σε διάρκεια, αγωνιστικότητα και ριζοσπαστικότητα κινήσεις αντίστασης του καλλιτεχνικού κόσμου, οι οποίες κοινωνικοποίησαν και πάλι με υποδειγματικό τρόπο το καταληψιακό παράδειγμα, καταλαμβάνοντας σειρά θεάτρων και σκηνών. Ταυτόχρονα το φοιτητικό κίνημα που δεν έσκυψε το κεφάλι όλο αυτό το διάστημα επανέρχεται στην αιχμή του δόρατος κατά του αυταρχισμού και της κρατικής βίας, και πάλι η ριζοσπαστική δράση μέσω των καταλήψεων των σχολών δείχνει τον δρόμο του αγώνα. Τέλος, η κατάληψη της Πρυτανείας του ΕΚΠΑ ήρθε να πλαισιώσει όλα τα παραπάνω και να αναδείξει το κοινό νήμα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων.

Όλα τα παραπάνω διαμορφώνουν μια έκρυθμη κοινωνική κατάσταση και μια ισχυρή κοινωνική κινητοποίηση μέσα στην οποία δρουν και οι αγωνιστές του οργανωμένου αναρχισμού, όντας σε διαρκή επαφή με τον κόσμο που αγωνίζεται σε πλατείες και δρόμους, σε συνελεύσεις και συλλόγους, σε σωματεία και συνδικάτα.

Η ανακατάληψη της Mundo Nuevo μέσα σε αυτό το πλαίσιο αποτελεί έναν ακόμα τρόπο ανάδρασης με το ευρύτερο κοινωνικό κίνημα, μια ανατροφοδότηση της ριζοσπαστικής αντίστασης, ένα λογικό βήμα για το μεγάλο άλμα της σύγκρουσης με τον ολοκληρωτισμό. Τοποθετεί ξανά τους αναρχικούς αγωνιστές σε θέση μάχης με τον κρατικό μηχανισμό και την καταστολή, και επιθυμεί να γίνει άλλο ένα – κατειλημμένο- σημείο αναφοράς του κοινωνικού αγώνα: των εργαζομένων, των νέων, των φοιτητών, των ανέργων, των καλλιτεχνών, των ανθρώπων που αντιδρούν στον

ζόφο της πραγματικότητας, προτάσσοντας την αξιοπρέπεια και την αλληλεγγύη, οραματιζόμενοι έναν κόσμο όπου οι ζωή δεν θα τίθεται υπό διαρκή αμφισβήτηση από το κέρδος και την εξουσία.

Καλούμε εκ νέου: φοιτητικούς συλλόγους, μαθητικές ομάδες, εργατικά σωματεία, πολιτικές οργανώσεις και συλλογικότητες, κατειλημμένους χώρους, όλους τους προοδευτικούς ανθρώπους, όσους αγωνίζονται, να εκδώσουν ανακοινώσεις στήριξης και κυριότερα να στηρίξουν ενεργά την κατάληψη Mundo Nuevo.

Οι κατειλημμένοι χώροι αποτελούν εφελθία των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, η υπεράσπιση και η υποστήριξή τους αποτελεί ζήτημα κορυφαίας σημασίας για όλο το ριζοσπαστικό, φοιτητικό, εργατικό, κοινωνικό και αναρχικό κίνημα.

Η ανακατάληψη της Mundo Nuevo πριν από οτιδήποτε άλλο σημαίνει ότι διεκδικούμε να πάρουμε ένα κομμάτι της ζωής μας πίσω από τα ματωμένα χέρια πολιτικών, αστυνομικών, δικαστών και επιχειρηματιών. Κι αν αυτοί για να την αδειάσουν χρειάστηκε να τη διαρρήξουν μέσα στο πυκνό σκοτάδι της νύχτας, η δική μας επιστροφή δεν μπορούσε παρά να γίνει μέρα μεσημέρι, μέσα στο αποκαλυπτικό φως του κοινωνικού κινήματος, γέννημα θρέμμα του οποίου είναι και το κτήριο της Mundo Nuevo, όπως θα είναι και ο νέος κόσμος που φτιάχνουμε ήδη.

ΝΑ ΜΗΝ ΣΥΓΚΑΛΥΦΘΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΖΙΚΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ | ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΟΥ ΠΔ 85/2022

από την πανελλαδική πορεία υπεράσπισης της Mundo Nuevo στη Θεσ/νίκη στις 1 Απρίλη

ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΓΙΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 4777 ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ & ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΥΡΤΑΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΞΗ ΣΤΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

Καλούμε σε συγκέντρωση στήριξης και αλληλεγγύης της κατάληψης αμέσως μετά το τέλος της απεργιακής διαδήλωσης.

Καλούμε σε συνέλευση κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς, οργανώσεις, συλλογικότητες και άτομα σε συνέλευση στον χώρο της κατάληψης.

Κυβερνήσεις, δικαστές, δήμαρχοι, πολιτικοί είστε προσωρινοί, ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΜΕ!

Κατάληψη Mundo Nuevo

Από την εκδήλωση-συζήτηση: "Δε θα αφήσουμε τους δολοφόνους να αποφασίσουν για τις ζωές μας. Mundo Nuevo κατάληψη για πάντα!", στις 31/3 στο φουαρίε του Α.Π.Θ.

Από τη μικροφωνική συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Κατάληψη Mundo Nuevo, στις 28/3 στη γειτονία της κατάληψης

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΜΥΝΔΟ ΝΥΕΒΟ

Κάτω τα χέρια από τις καταλήψεις, το αναρχικό κίνημα και τις κοινωνικές & ταξικές αντιστάσεις

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ:
Σάββατο 1η Απρίλη | Καμάρα | 12.00

Ανοιχτή Συνέλευση της Κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37

Η ΜΥΝΔΟ ΝΥΕΒΟ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ

γιατί οι καταλήψεις είναι ανάσα στην ασφυκτική συνθήκη που προσπαθεί να επιβάλλει ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός και αγχώδη στον κόσμο της εξουσίας. Μέσα στις καταλήψεις οραματιζόμαστε έναν κόσμο αλληλεγγύης, ισότητας και ελευθερίας. Έναν κόσμο που θα χωράει πολλούς κόσμους.

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΜΥΝΔΟ ΝΥΕΒΟ
Σάββατο 1 Απριλίου
12:00
Καμάρα

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΛΙΒΕΡΤΑΤΙΑ

ΔΕΝ ΘΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ ΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΖΩΗ & ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
Ο Καινούριος Κόσμος που κουβαλάμε μέσα μας γεννιέται μέρα τη μέρα, τον κτίζουμε βήμα το βήμα. Μεγαλώνει και αναστέλλει μέσα στις καταλήψεις και τις δομές του αγώνα, μέσα στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις.

Η Mundo Nuevo κατάληψη θα μείνει !

Κάτω τα χέρια από τις κοινωνικές & ταξικές αντιστάσεις

ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ - ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ Τετάρτη 22 Μάρτη, 19:30 ΗΣΑΠ Πετραλώνων

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΜΥΝΔΟ ΝΥΕΒΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 12:00 ΚΑΜΑΡΑ

Στεκι Αντιπνοή

LIBERTATIA

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ

στην κατάληψη Libertatia

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΜΑΪΟΥ
 *20:00 Προβολή του ντοκιμαντέρ: «9 μέρες πίσω από τα οδοφράγματα» (55)

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΜΑΪΟΥ
 *17:00 Εκδήλωση - Συζήτηση: Ο ρόλος των καταλήψεων στο σήμερα. Η πολιτική, κοινωνική και υλική τους υπεράσπιση (θα τοποθετηθούν: Κατάληψη Mundo Nuevo, Κατάληψη Φάμπρικα Υφαντέ (Θαύρα) | Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 (Αθήνα) | Κατάληψη Rosa Nieto (Βαρύνη))
 *8α οικογενειακά ερωτήματα οικονομικής ενίσχυσης των εργαζόμενων συντήρησης της κατάληψης Φάμπρικα Υφαντέ

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΜΑΪΟΥ
 *16:00 Γλέντι οικονομικής ενίσχυσης με τη ρεμπέτικη φράση γυναικών «Γ-άν Ντριάβε», για τους/τις συλληφθέντες/ουσες της ανακατάληψης της Mundo Nuevo στις 16/5

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΧΩΡΟΙ ΑΓΩΝΑ ΜΑΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ
 γιατί είναι ανάστα στην ασφυκτική συνθήκη που προσπαθεί να επιβάλλει ο ανύπαντρος ολοκληρωτισμός και αγιάθι στον κόσμο της εξουσίας. Μέσα στις καταλήψεις οργανώνουμε έναν κόσμο αλληλεγγύης, αντίστασης και ελευθερίας. Είναι κόσμος που θα μαζέψει πολλούς κόσμους.

35 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37

Ένας δρόμος τις μααρικίς αυτιοραας, τις τοζικίς αλληλεγγύης και τις κοινωνικές αντιστάσεις

ΕΙΝΑΤΕ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΜΙΑΣ ΚΑΤΙΧΤΕΙΑΣ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ

Ριπέναντι στον γερασμένο και αόμο κόσμο της εξουσίας, που δεν έχει να υποσέβει τίποτα περισσότερο από αρρώστιες, πόλεμους, πείνα, ξεριζωμό, εκμετάλλευση και καταπίεση. Ριπέναντι στην κρατική καταστολή και τις φασιστικές παραρτητικές συμφορές. Να υπερασπιστούμε τους κατεπιχθέντους και αυτοοργανωμένους κύριους ζωής και αγώνα ως αναπόσπαστο μέρος των ακιχθέντων πολιτικών-κοινωνικών-τοζικών αντιστάσεων που επικεντρώνουν να θέσουν ανακώματα στην επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας, ως εστίες συλλογικοποίησης του αναρχικού αντίδρασιού αγώνα και εξοργισμοποίησης των ελευθεριακών προγραμμάτων με όραμα μια νέο κοινωνία κοινοκτημοσύνης, ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας.

Ανοικτή συνέλευση της κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37

Από την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στην Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 για τη διαχρονικότητα και η επικαιρότητα των καταλήψεων ως μέσα αγώνα. Από το Πολυτεχνείο του '73 έως τις μαθητικές και φοιτητικές καταλήψεις της μεταπολίτευσης, από τις πολιτικές και στεγαστικές καταλήψεις έως την εξέγερση του Δεκεμβρίου του '08, από την ανοικοδόμηση της Libertatia και την ανακατάληψη της Mundo Nuevo στη Θεσσαλονίκη έως τις πρόσφατες καταλήψεις θεάτρων και σχολών (Δραματική Σχολή Εθνικού Θεάτρου, Τσίλερ, Ρεξ, Ολύμπια, Βασιλικού Θεάτρου, ΑΣΚΤ, Πρωταείας ΕΚΓΠΑ, κ.α.)

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ , ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ/ΕΣ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

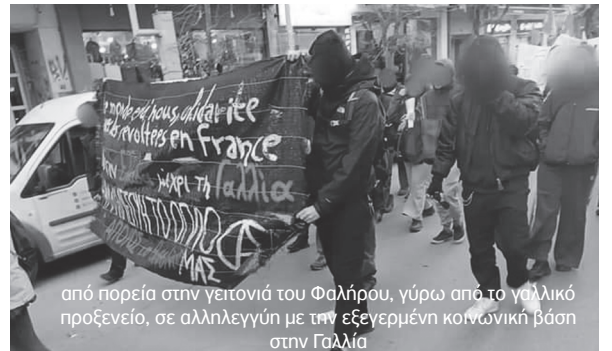
Le monde est à nous, solidarité avec les révoltés en France

Έχει περάσει πάνω από ένας μήνας που έχει ξεσπάσει κύμα διαμαρτυριών και απεργιών σε ολόκληρη τη χώρα της Γαλλίας. Η κυβέρνηση προσπάθησε να περάσει μια νέα νομοθεσία για την αύξηση της ηλικίας συνταξιοδότησης από τα 62 στα 64 έτη, κάτι το οποίο συμβάλλει στις όλο και πιο ασφυκτικές συνθήκες διαβίωσης και έχει προκαλέσει τεράστια κοινωνική οργή. Στις 16 Μαρτίου 2023 η κυβέρνηση χρησιμοποίησε το άρθρο 49.3 (που δίνει τη δυνατότητα να εγκρίνονται νόμοι χωρίς ψηφοφορία) για να επιβάλει την αντικοινωνική μεταρρύθμιση των συντάξεων.

Διαδηλώσεις, τις οποίες καλούσαν κυρίως τα συνδικάτα αλλά και σε μεγάλο βαθμό αυθόρμητες, ξέσπασαν σε όλη τη Γαλλία από την πρώτη στιγμή που ανακοινώθηκε το νέο νομοσχέδιο. Κινητοποιήσεις που έχουν χαρακτηριστεί ως οι πιο μαζικές τουλάχιστον των τελευταίων 40 χρόνων και παρά την αυξημένη αστυνομική καταστολή συμμετείχαν αρκετές χιλιάδες άνθρωποι. Τα συνδικάτα συνεχίζουν να καλούν τους εργαζόμενους να εντείνουν τις κινητοποιήσεις. Όσο περνάνε οι μέρες, οι κινητοποιήσεις δυναμώνουν με τα εργατικά σωματεία και τις οργανώσεις να δείχνουν πως υπάρχει διάθεση να κλιμακώσουν τη δράση τους, γενικεύοντας τις απεργίες, παραλύοντας τη χώρα. Ενδεικτικά αναφέρουμε πως το βράδυ της Πέμπτης 23/3 πυρπολήθηκε το δημαρχείο του Μπορντό ενώ στο Παρίσι η αστυνομία ζήτησε ενισχύσεις από άλλες πόλεις και συγκλήθηκε εκτάκτως διυπουργικό συμβούλιο για να αξιολογηθεί και να αντιμετωπίσει την κατάσταση. Μέσα σε έναν κόσμο βαθιάς συστημικής κρίσης, όπου κράτος και κεφάλαιο έχουν εξαπολύσει μια άνευ ορίων επίθεση στους από τα κάτω, ο γαλλικός λαός αντιστέκεται και εκφράζει την εναντίωσή του στην πολιτική που εφαρμόζει η κρατική εξουσία .

Σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες είναι σημαντικό να στηρίξουμε όσους και όσες αντιστέκονται και μάχονται ενάντια στην εξαθλίωση και τον θάνατο που επιβάλλει το καπιταλιστικό σύστημα. Διεκδικούν τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και αγω-

νίζονται με όραμα την οικοδόμηση μιας καλύτερης κοινωνίας, δίχως εκμετάλλευση και ανισότητα. Δίπλα στον εξεγερμένο λαό της Γαλλίας βρίσκονται χιλιάδες ακόμη αγωνιζόμενοι, και μαχόμενοι ενάντια στην κατασταλτική βία, τον ρατσισμό, τη φτώχεια, την εξαθλίωση και την εκμετάλλευση. Στεκόμαστε

από πορεία στην γειτονιά του Φαλήρου, γύρω από το γαλλικό προξενείο, σε αλληλεγγύη με την εξεγερμένη κοινωνική βάση στην Γαλλία

λοιπόν δίπλα σε όσες και όσους αγωνίζονται και φωτίζουν τους δρόμους της αντίστασης για να σπάσουν τα δεσμά της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης σε κάθε γωνιά του κόσμου, με όραμα τη δημιουργία μιας πιο δίκαιης κοινωνίας, μιας κοινωνίας ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης.

Από την Ελλάδα μέχρι τη Γαλλία η αλληλεγγύη το όπλο μας!

Κανένας άλλος κόσμος δεν είναι εφικτός, όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΕΣ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

Τ.Σ. Θεσ/νίκης
 Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

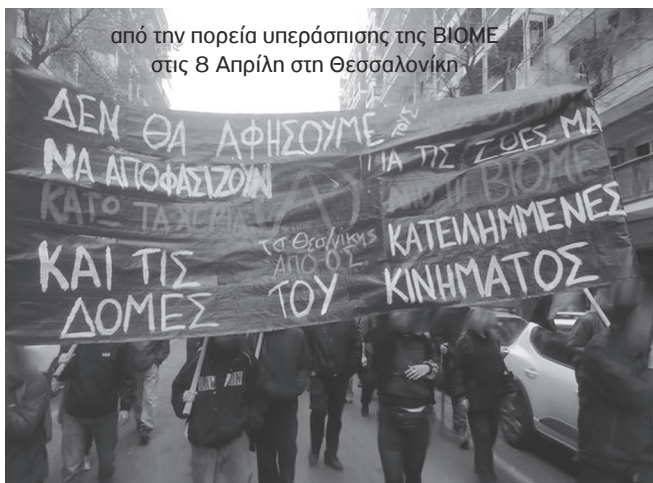
ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΑ - Η ΒΙΟ.ΜΕ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΕ ΧΕΡΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ

Η Σ.Ε. ΒΙΟ.ΜΕ, από τις 12 Φεβρουαρίου του 2013 αποτελεί το μοναδικό κατελιημένο αυτοδιαχειριζόμενο εργοστάσιο του ελληνικού χώρου. Οι εργαζόμενοι της Βιομηχανικής Μεταλλευτικής αποφάσισαν να απηφύσσουν τις εντολές του κράτους και του κεφαλαίου και διάλεξαν τον δρόμο του αγώνα, προχωρώντας σε κατάληψη του εργοστασίου. Βασικοί άξονες πάνω στους οποίους δομήθηκε το εγχείρημα της ΒΙΟ.ΜΕ ήταν, είναι και θα είναι το τρίπτυχο αυτοδιαχείριση – αυτοδιεύθυνση – αυτοοργάνωση. Παράγοντας φυσικά και βιολογικά προϊόντα καθαρισμού και υγιεινής, αναδεικνύουν μια διαφορετική μορφή οργάνωσης της παραγωγικής διαδικασίας από τους ίδιους τους εργαζόμενους, γεγονός που φυσικά διόλου δεν συμφέρει τις οικονομικές ελίτ και τις κρατικές πολιτικές εξαθλίωσης της ταξικής βάσης.

Από το 2015, και ενώ η μητρική εταιρία με την οικογένεια Φιλίππου κατάφεραν δια της πλαγίας οδού να πτωχεύσουν το εργοστάσιο, δρομολογήθηκε η διαδικασία εκποίησης – πλειστηριασμού των οικοπέδων της Φίλκεραμ, συμπεριλαμβανομένου και του οικοπέδου της ΒΙΟ.ΜΕ.. Έκτοτε, ξεκίνησε ένας αγώνας αλληλεγγύης στους εργαζόμενους της ΒΙΟ.ΜΕ., με συνεχείς κινητοποιήσεις τόσο στο κέντρο της πόλης της Θεσσαλονίκης, όσο και στο κατελιημένο εργοστάσιο. Δημιουργήθηκαν συνελεύσεις, πλειστηριασμοί ακυρώθηκαν και παρά τη συνεχή καταστολή που εξαπέλυε το κράτος, οι δυνάμεις του κινήματος βρίσκόμενες στην πρώτη γραμμή απέναντι στους μπάτσους και τους δικαστές, κατάφεραν κάθε στιγμή να κάνουν ξεκάθαρο πως η ΒΙΟ.ΜΕ. δεν παραχωρείται.

Τώρα όμως τα αφεντικά ξανάρχονται για να πάρουν πίσω αυτό που δικαιωματικά ανήκει στους εργάτες. Με τη βοήθεια των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, ενός θεσμού που εισήγαγε η «αριστερή» κυβέρνηση το 2017, το κεφάλαιο χέρι χέρι με τη δικαστική εξουσία, ξεπούλησαν στα κρυφά το οικόπεδο πάνω στο οποίο βρίσκεται το εργοστάσιο. Αυτό που δεν μπορούν να αντιληφθούν οι πάσης φύσεως εξουσιαστές, που απεργάζονται να απομυζήσουν τον κοινωνικό πλούτο, είναι ότι οι κοινωνικές και εργατικές ανάγκες είναι αδιαπραγμάτευτες.

Η ανείπωτη τραγωδία με την σύγκρουση των αμαξοστοιχιών στα Τέμπη μας υπενθυμίζει δυστυχώς με τον χειρίστο τρόπο το πως αντιλαμβάνονται το κράτος και το κεφάλαιο την ανθρώπινη ζωή διαχρονικά: Ως ένα μέσο παραγωγής κέρδους – ΚΑΙ ΜΟΝΟ. Δεκάρα δε δίνουν για την ασφάλειά μας, όπως και δεκάρα δε δίνουν για τις ζωές μας. Είναι αναγκαίο,

προκειμένου να μην βρισκόμαστε πιόνια στις σκακιέρες των αφεντικών, προκειμένου να μη ρισκάρουμε τις ζωές μας για τα κέρδη τους, να πάρουμε και τους εργασιακούς χώρους στα χέρια μας.[...]

Ο μόνος τρόπος είναι η κατάληψη και η αυτοδιαχείριση των μέσων παραγωγής από τους «πραγματικούς ιδιοκτήτες» τους – την εργατική τάξη. Η ΒΙΟ.ΜΕ. αποδεικνύει ότι η αυτοδιαχείριση δεν είναι ουτοπία αλλά πραγματώνεται μέσα από αγώνες στο εδώ και στο τώρα, ανατρέποντας τις εξουσιαστικές δομές του καπιταλιστικού συστήματος. Η κατάληψη ενός χώρου και η δόμηση μιας κοινότητας αγώνα αποτελούν μία πολιτική πράξη, η οποία πρώτα και κύρια αποτελεί μία ηχηρή εναντίωση σε οποιαδήποτε μορφή ιδιοκτησίας. Οι καταλήψεις με την ύπαρξη τους και μόνο αμφισβητούν έναν από τους βασικότερους θεσμούς του καπιταλιστικού συστήματος, λειτουργούν ως πρότυπα οργάνωσης και αγώνα και αποτελούν τρόπο κριτικής σε αυτόν τον κόσμο. Θέτουν σε αμφισβήτηση την κυριαρχία μέσα από την αυτό-οργανωμένη και αντί-ιεραρχική τους λειτουργία, προεικονίζοντας ότι ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός, ότι μία κοινότητα μπορεί να λειτουργήσει χωρίς συμφέροντα, ιεραρχία, αφεντικά, εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενους. Δίχως οικονομικούς, έμφυλους, φυλετικούς και άλλους κοινωνικούς διαχωρισμούς, εναντιωμένοι στην εξουσία των λίγων και τις ηγεμονικές λογικές κράτους και καπιταλισμού, οι κατελιημένοι χώροι αποτελούν μέσα διάχυσης γνώσης και εμπειρίας. Είναι παράθυρα προς μία άλλη κοινωνία, βασισμένη στην αλληλεγγύη, στις ισότιμες σχέσεις, στον αλληλοσεβασμό, στην αυτό-οργάνωση.

Η υποχώρηση των κοινωνικών κινημάτων τα τελευταία χρόνια και η μείωση των αντιστάσεων είναι ένας ακόμα παράγοντας που επιτρέπει στο κράτος να δρα ανενόχλητο και να χτυπάει με μικρό πολιτικό κόστος τις καταλήψεις. Οι εκκενώσεις των καταλήψεων Π. Νεκροτομείο στην Αλεξανδρούπολη, Ντουρρού στη Λάρισα, η εισβολή στα Προσφυγικά στην Αθήνα καθώς και η πρόσφατη εκκένωση της Κατάληψής μας,

Mundo Nuevo στη Θεσσαλονίκη αποδεικνύουν την πολιτική κατεύθυνση της κυβέρνησης καθώς και το ακροατήριο στο οποίο απευθύνεται εν όψει εκλογών – αποκλειστικά στην άκρα δεξιά και στα πιο οπισθοδρομικά τμήματα της κοινωνίας αυτά που βρίσκονται μακριά από οποιαδήποτε διαδικασία κοινωνικής κινητοποίησης και ενημερώνονται αποκλειστικά από τα ελεγχόμενα ΜΜΕ. Ωστόσο, οι κατελιημένοι χώροι δεν παραδίδονται αλλά μάχονται, γιατί αυτά που δομούμε είναι πιο σημαντικά από αυτά που οι εξουσιαστές αυτού του κόσμου απειλούν να μας στερήσουν μέσα από διώξεις, απειλές και προφάσεις εκκένωσης. [...]

[...] Εμείς ως αναρχικοί/κές προτάσσουμε την κατάληψη των μέσων παραγωγής με σκοπό την κοινωνική αυτοδιεύθυνση, την συγκρότηση σωματείων βάσης και τους αγώνες των από κάτω. Συνεχίζουμε να στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους εργαζόμενους της ΒΙΟ.ΜΕ., και θα παλέψουμε μέχρι να δικαιωθεί ο αγώνας τους.

... μέχρι την ανατροπή του κόσμου του κράτους και του κεφαλαίου, την παγκόσμια κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό!

ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΑ Η ΒΙΟ.ΜΕ. ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΕ ΧΕΡΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΕΣ ΔΟΜΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ – ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΒΙΟ.ΜΕ.

Τ.Σ. Θεσ/νίκης
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Miguel Amorós

Ο ΝΤΟΥΡΡΟΥΤΙ ΣΤΟΝ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΖΩΗ ΓΙΑΛΙΤΑΚΗ

Ο ΝΤΟΥΡΡΟΥΤΙ ΣΤΟΝ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ | ΜΙΓΚΕΛ ΑΜΟΡΟΣ | ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΟΚΙΜΙΟ

Μια σημαντική μελέτη του Ισπανού ιστορικού Μιγκέλ Αμορός για τη ζωή και τον θάνατο του θρυλικού αναρχικού Μπουεναβεντούρα Ντουρρούτ από τις εκδόσεις Ναυτίλος

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ!

Η πλατεία Πρωτομαγιάς, ένας από τους ελάχιστους ανοιχτούς δημόσιους χώρους στο κέντρο της Αθήνας, βρίσκεται υπό συνεχή απειλή να περικυκλωθεί από λαμαρίνες προκειμένου να μετατραπεί σε εργοτάξιο όπου θα εγκατασταθούν βαριά μηχανήματα, εξοπλισμός και γραφεία της εταιρείας ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ. Χάρη στην έγκαιρη αντίδραση κατοίκων της περιοχής και αλληλέγγυου κόσμου, αποτράπηκε η ολοκλήρωση της περιφράξης της. Η παραχώρηση της πλατείας Πρωτομαγιάς στην εταιρεία ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ που θα αποκλείσει τους περιοίκους και πλήθος άλλων ανθρώπων από τις γειτονιές του κέντρου της πόλης, για τους οποίους αποτελεί σημείο κοινωνικοποίησης, συνεύρεσης και άθλησης, έως και την ολοκλήρωση του έργου το 2030, αναδεικνύει ξεκάθαρα την προνομιακή σχέση του κράτους με την ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ. Μια εταιρεία η οποία, με την πλήρη υποστήριξη των κρατικών φορέων και του Δήμου, λειτουργεί στις γειτονιές της Αθήνας σαν να είναι τσιφλίκι της, περιφράσσοντας και καταπατώντας δημόσιους χώρους και πλατείες.

Η άνευ όρων παραχώρηση της πλατείας Πρωτομαγιάς στην ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ αποτελεί μέρος της παράδοσης από τον Δήμο Αθηναίων πλήθους δημόσιων χώρων στο κέντρο της Αθήνας, με βάση τα ειδικά τους χαρακτηριστικά κάθε φορά από το πάρκο Δρακόπουλου, το πάρκο Κύπρου και Πατυσίων έως τη γειτονιά των Εξαρχείων, την πλατεία Εξαρχείων και τον λόφο του Στρέφου, έως την Ακαδημία Πλάτωνος και τον λόφο Φιλοπάππου, στην εκμετάλλευση ιδιωτικών εταιρειών. Προκειμένου να επιβληθούν τα σχέδια κράτους,

Μέσα στην περίοδο του καλοκαιριού θα ξεκινήσουν οι εξορυκτικές δραστηριότητες στη Γιουργάνισσα του δήμου Ζίτσας, όπως έγινε γνωστό από την εταιρεία Energean και τους τοπικούς φορείς. Σύμφωνα με την ενημέρωσή τους πρόκειται για ερευνητικές γεωτρήσεις, οι οποίες όμως θα ανοίξουν τον δρόμο για τις μετέπειτα εξορύξεις στην περιοχή. Αν κάτι τέτοιο γίνει η Ήπειρος θα αποτελέσει την πρώτη χερσαία εξορυκτική περιοχή στην Ελλάδα.

Είναι γνωστό ότι εδώ και καιρό η περιοχή έχει μπει στο στόχαστρο κράτους και κεφαλαίου, επιχειρώντας μια συντονισμένη προσπάθεια λεηλασίας του φυσικού της πλούτου με σκοπό το κέρδος λίγων. Από την άλλη, οι κάτοικοι της περιοχής που ζούνε εδώ και αιώνες από αυτή τη γη, θα έρθουν αντιμέτωποι με τη μόλυνση και την καταστροφή της, όπως σε κάθε μέρος του πλανήτη όπου εκτάσεις γης παραχωρούνται σε εταιρείες για εξορυκτικές δραστηριότητες. Άμεσες συνέπειες της κατάστασης αυτής θα είναι η καταστροφή της φύσης και η ερημοποίηση των γύρω χωριών, καθώς καμία άλλη δραστηριότητα δεν θα μπορέσει να ευδοκιμήσει στην περιοχή. Ο μύθος της ανάπτυξης έχει καταρρεύσει προ πολλού. Ποτέ οι τοπικές κοινωνίες δεν ευνοούνται από τέτοιου είδους δραστηριότητες ούτε απολαμβάνουν φθινοπώρη ενέργεια. Αποκορύφωμα της κοροϊδίας από μεριάς κράτους και εταιρείας προς την κοινωνία αποτελεί το γεγονός ότι η εταιρεία σύμφωνα με τις συμβάσεις που έχουν υπογράψει είναι υπεύθυνη για την εκπόνηση της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, για τη διαχείριση

10 Ιουνίου: Από τη συμμετοχή της Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης / Πατυσίων στην πορεία υπεράσπισης της πλατείας Πρωτομαγιάς

δήμου και αφεντικών, επιστρατεύεται η καταστολή για να τρομοκρατήσει τους αγώνες που στέκονται ανάωμα σε αυτά. Από την επιστράτευση ενός αστυνομικού στρατού στην γειτονιά των Εξαρχείων για την παράδοση της πλατείας στην εταιρεία ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ και την παραχώρηση του λόφου του Στρέφου προς εκμετάλλευση στην PRODEA έως την κατασταλακτική επίθεση και τις συλλήψεις αγωνιζόμενων στο πάρκο της Κύπρου προκειμένου να παραδοθεί στην εταιρεία Unison, μεθόδευση που έπειτα από τον σταθερό και ακηδεμόνευτο αγώνα που δόθηκε εν τέλει κατέληξε στην αποχώρηση της εν λόγω εταιρείας από το πάρκο.

Απέναντι στην γενικευμένη επίθεση στους δημόσιους χώρους η απάντησή μας δεν μπορεί να είναι άλλη από το πλάτασμα και τη σύνδεση

των ακηδεμόνευτων, αυτοοργανωμένων και αντιθεσμικών αντιστάσεων που σταθερά και με συνέπεια στέκονται απέναντι στους αντικοινωνικούς σχεδιασμούς κράτους, δημοτικών αρχών και εταιρειών, ενάντια στην πτωχότητα και σε όσους αναπαράγουν αυταπάτες για την ύπαρξη εναλλακτικών από το ίδιο το σύστημα και μέσα στα πλαίσιά του για την επίλυση του ζητήματος αυτού όπως και κάθε άλλου κοινωνικού ζητήματος. Απέναντι στην ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση του δημόσιου χώρου, την ιδιοποίηση τους από ιδιωτικές εταιρείες, τους ταξικούς αποκλεισμούς και

την καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, με όπλο μας την αλληλεγγύη συνεχίζουμε τον αγώνα για τη διατήρηση του ανοιχτού δημόσιου χαρακτήρα τους στο πλαίσιο του ευρύτερου αγώνα για μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ - ΤΑΞΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ!

Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατυσίων

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

των δεδομένων από την έρευνα, για τη διάθεση και την τιμή του απολήψιμου προϊόντος και για τον έλεγχο της ίδιας της δραστηριότητας. Προφανώς πουθενά δεν υπάρχει αναφορά στις κυρώσεις που μπορεί να έχει η ίδια η εταιρεία σε περίπτωση ατυχήματος, καταστροφών ή μη τήρησης των κανονισμών.

Τα τελευταία χρόνια βρίσκεται σε εξέλιξη μία τεράστια διαδικασία αναδιάρθρωσης η οποία ουσιαστικά στοχεύει στην εκποίηση του φυσικού πλούτου στο ιδιωτικό κεφάλαιο και αποτελεί κομμάτι του αφηγήματος περί «ξεπεράσματος της κρίσης» και περί «οικονομικής ανάπτυξης» και προβάλλεται ως υπόθεση εθνικού συμφέροντος, ώστε να κάμψει εκ των προτέρων τις αντιστάσεις των τοπικών -και όχι μόνο- κοινωνιών. Η εγκατάσταση αιολικών πάρκων σε πολλά απάτητα μέρη της επικράτειας με συνέπεια την καταστροφή του οικοσυστήματος, τα εργοστάσια καύσης σκουπιδιών στον Βόλο που για την παραγωγή ενέργειας μετατρέπουν την ατμόσφαιρα σε επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία, η προσπάθεια διακοπής νερού από την πηγή των Σταγιατών με σκοπό την ιδιωτικοποίησή του, το φράγμα της Μεσοχώρας στον Αχελώο που θα καταστρέψει τον άνω ρου του ποταμού και θα πνίξει τα γύρω χωριά για τη λειτουργία του υδροηλεκτρικού εργοστασίου είναι μερικά παραδείγματα που δείχνουν πως η πράσινη ανάπτυξη που ευαγγελίζεται ο κόσμος της

εξουσίας, δεν είναι τίποτα άλλο από ένα πρόσχημα για τον κατακερματισμό της φύσης και κατά συνέπεια της ζωής μας.

Απέναντι στην καπιταλιστική και κρατική βαρβαρότητα, γίνεται ολοένα και πιο επιτακτική η ανάγκη οργάνωσης των αντιστάσεών μας. Πα να υπερασπίσουμε τη γη και την ίδια τη ζωή, ο μόνος δρόμος είναι η οργανωμένη και συντονισμένη δράση από τα κάτω, η στήριξη των τοπικών αντιστάσεων ενάντια στη λεηλασία του φυσικού πλούτου και ο συνολικός αγώνας ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΜΥΘΟ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΛΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΡΗ ΤΟΥΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ο.Σ.